KYSYMYKSIÄ JA VASTAUKSIA

(Questions and Answers)
61-1015M · Jeffersonville, Indiana, USA, 15.10.1961

1 …näitä kysymyksiä, ennen kuin menen puhujanpönttöön, mutta veli Moore, hän lähetti hätäpuhelun, ja ajattelin, että joku oli tosi sairas, ja hän halusikin kokousta. Ja niin minä yritin saada hänet pois sieltä langoilta. Hän halusi tulla tänne kiitospäivän tienoilla ja pitää kokouksen ihmisille siellä, mutta, Louisianassa. Viime vuonna, kun me olimme siellä, me – Herra aloitti herätyksen, eikä se ole vieläkään loppunut. Se on vieläkin meneillään, siis herätys. Unohdin, kuinka monta sataa on pelastunut tänä viime vuonna, kun – herätyksen jälkeen siellä.

2 Nyt, luulisin, että on vähän yllättävää, ehkä, että olen täällä tänä aamuna, ja tämä on minua varten. Enkä tiennyt – niinpä me emme mainostaneet sitä, jotkut, siis, ihmisistä, vain tulin tänne vastaamaan muutamiin kysymyksiin. Minusta sillä tavalla… Yleensä paimen saa selville, mitä ihmisten sydämellä on, kun hän tekee kysymyksiä. Ja sitä tietä me saamme selville, mitä ihmiset ajattelevat.

3 Ja minä luulen, ennen kuin aloitamme tänä aamuna, joku sanoi, että heillä olisi täällä vauva, joka pitäisi siunata. Billy kertoi minulle, että täällä olisi vauvan siunaus. Jos se on niin… Selvä. Otetaan pikkukaveri ylös, ja pyhitetään hänet Herralle, ja sitten vastataan kysymyksiin ja sitten me rukoilemme sairaitten puolesta.

4 Minä haluaisin kertoa, että äitini on ennallaan. Hän… Minusta hän ei ole yhtään huonommassa kunnossa, vaikka joku arveleekin niin. Ei minusta. Minusta hän on aivan ennallaan. Ja ennen kuin Jumala sanoo, että hän kuolisi, minä en usko siihen. Ja minä pidän yllä uskoa äitini puolesta –näettekö? – siihen asti, kun Hän sanoo, että äiti lähtee.

5 Siis, Hän olisi voinut ottaa hänet; en tiedä. Hänen… Ehkä se salataan minulta, estetään minua huolestumasta tai jotakin. Mutta minä aion uskoa, että Jumala antaa hänen parantua välittämättä siitä, mitä hän on. Hän ei ole syönyt kolmeen viikkoon, vain glukoosia, mutta minä uskon, että hän paranee joka tapauksessa. Näettekö?

Veli Neville. Siis, tämä on, me toivomme, että on, tänne on tulossa toinen saarnaaja, se on pikkuherra Wood. Kyllä vain. Mikä hänen koko

nimensä onkaan? William David junior? Aiotko kutsua häntä junioriksi? Kyllä-kyllä. Tämä on pikkuinen merkki, joka on lähetetty Woodin perheelle sinne, ja, tietenkin hän on isoäidin lemmikki, ja… Kyllä, hänellähän on siis kippurasormi, hänen liipaisinsormensa on kippurassa. Oravanmetsästäjä. Hän katselee minua yhdellä silmällä. Luulisin, että hän oli vähän yliaikainen. Oliko? Mutta me tiedämme, että nämä ovat niitä pikkujuttuja, joita Jumala lähettää koteihimme – joita me arvostamme – antaakseen meille vastuun heidän kasvattamisestaan. Ja minä olen melko varma, että jos Jumalan armo jatkuu tässä perheessä, niin tämä lapsi tullaan kasvattamaan Jumalan nuhteessa. Painetaan päämme.

Taivaallinen Isämme; me tuomme Sinulle tämän pikku William David Woodin tänä aamuna, Herran Jeesuksen nimessä, sen sananpaikan perusteella, kun Hänen luokseen tuotiin lapsia, Hänen ollessa täällä maan päällä, pieniä vauvoja, että Hän panisi kätensä heidän päälleen ja siunaisi heitä. Ja jos, Hän olisi täällä tänä aamuna, lihallisessa ruumiissaan, me tiedämme, että veljemme ja sisaremme toisi tämän pikku armonosoituksen Hänelle. Meidän on edustettava Häntä tänään, saarnaamalla Evankeliumia; niinpä tuo vauva tuodaan meille. Me, uskon kautta, nostamme pikku Davidin Sinulle, Jeesuksen nimessä, ja me rukoilemme, että Sinä siunaisit hänet, Herra. Jumala, suo se, että hän eläisi Sinun todistajanasi, jos tulemuksesi viipyy. Suo se, Herra. Anna hänelle voimaa ja terveyttä. Siunaa hänen isäänsä ja äitiänsä. Ja tapahtukoon, jos se on Sinun jumalallinen tahtosi, että tämä pikkupoika kasvaisi saarnaamaan Evankeliumia tulevina päivinä. Suo se, Herra. Me annamme tämän pikku William David Woodin Sinun palvelijaksesi, Jeesuksen Kristuksen nimessä, aamen.

David, olen aina niin varovainen näiden pikkukaverien kanssa, teistä tuntuu, että he ovat niin – tiedättehän, että te olette koko ajan pudottamassa heidät.

Minusta pienet vauvat ja vanhat ihmiset – ottakaapa joku, joka on tosi vanha ihminen, joka on ollut kaikessa mukana, tai pikkuvauva, he ovat niin viattoman oloisia, tiedättehän, minusta, heissä on jotakin, mistä minä todella pidän.

Mahdammekohan me saada valoa tänne korokkeelle? Veli Neville, tiedätkö sinä, mistä ne…? No, tässähän se on.

6 Siis, näissä kysymyksissä, meillä on niitä aika tavalla täällä, eikä minulla ole ollut mahdollisuutta edes katsoa Kirjoituksista että – kysymyksiä,

joita on esitetty, koska ne tuotiin vasta tänä aamuna. Ja minä vain nappasin ne vasta muutama hetki sitten, jokseenkin vain pyyhkäisin osan niistä läpi, ja näin muutaman kysymyksen, ja mietin vain, kuinka… Ja jotkut niistä… Tämä on kaikkein hankalin nippu, jonka koskaan olen saanut. Niinpä, kun – kävin niitä läpi, näin, että me tulisimme olemaan lujilla näiden kanssa.

7 Jos en sitten vastaakaan näihin kysymyksiin teidän uskonne mukaan… Siis, muistakaa aina, että vastaan sen mukaan, mitä minä tiedän. Ja sitten, joskus, ehkä minä – tässä minun on viitattava Sanaan vastatakseni niihin ja joskus ei ole aikaa etsiä sitä. Sitten, kun te menette kotiin, etsikää te se ja tutkikaa. Ja jos olen siteerannut väärin, no, sitten, minä – minä voin olla väärässä. Minä en tarkoita lainata väärin ketään – tarkoitan lainata Kirjoituksia väärin, mutta, joskus me voimme tehdä niin. Ehkä sana, joka menee jollakin tapaa, me saatammekin sanoa sen toisella tavalla. Te kyllä tiedätte, kuinka helposti sen tekee.

8 Mutta, me tähtäämme – meidän tavoitteemme on lainata sitä oikein. Ja jos, minun on otettava ne, sanotaan, tänä sunnuntaina ja vastaan niihin ensi sunnuntaina, silloin minulla on aikaa katsoa niitä perin pohjin viikon aikana.

9 Mutta, monia sairaita ihmisiä on tulossa tänne, ja minulla on ollut tosi, tosi kiire, eikä ole ollut mahdollisuutta lähteä ulos tekemään kovinkaan monta näitä minun vierailujani. Ja minä ajattelin, että tänään olisi hyvä hetki antaa noiden sairaitten tulla tabernaakkeliin ja me rukoilisimme heidän puolestaan. Ja me tiedämme, että rukous muuttaa asioita.

10 Rukous saa aikaan meissä jotakin. Ja minä elän rukouksen voimalla tänään. Minä elän Jumalan armon kautta rukouksen kautta. Ja tänä aamuna, olen vähän väsynyt ja näännyksissä; pyydän teidän rukouksianne puolestani, että rukoilette puolestani.

11 Ja sitten olin erään ystäväni kotona eilen, kristityssä kodissa, johon oli kokoontunut vähän nuoria kristittyjä. Ja minä puhuin heille ja jotakin näyttäytyi minulle, sitä kautta kuinka… Minä katselin metsää ympärillä ja puita ja näin että ne olivat kuolemassa ja ajattelin: ”Kuinka nättejä nuo puut ovat, vaikka ne ovat kuolemassa, silti ne ovat kauniita.” Ja joskus puu näyttää paremmalta, kun se on kuolemassa, kuin silloin, kun se on vihreimmillään ja parhaimmillaan. Ja minä mietin, että ettei se vain kuvaisi meidän tilaamme taivaallisen Isän suhteen? sillä hän sanoi; ”Kallis on Herran silmissä Hänen pyhänsä kuolema.”

12 Kuinka kaunista täytyykään olla, kun Isä katselee, kun Hänen lapsensa tulee kotiin Hänen luokseen ja pitää asemansa Kristuksessa, uskonsa ja tunnustuksensa – näettekö? – ”Olen pelastettu Jumalan armosta!” ja pysyy siinä – näettekö? – kuoleman hetkellä, vielä pitää tunnustuksemme, olemme pelastuneet.

13 Ja uskon, että Isämme on – rakastaa urhoollisuuttamme, kun me uskomme ja säilytämme tunnustuksemme. Ja kyse – kyse ei ole vain todistamisesta, kun teistä tuntuu hyvältä ja terveeltä ja vahvalta, vaan silloin, kun olette alamaissa, heikkona ja ahdingossa. Juuri silloin todistuksellamme on merkitystä.

14 Ja ajatellen sitä, minä ajattelin tätä, että kuolema ei kytkeydy elämään. Elämä ja kuolema eivät ole olemassa yhtä aikaa. Ja puiden on saatava mahla pois itsestään, ennen kuin lehti voi kuolla puussa. Ja siksi kuolema kytkeytyy – luulisin, ihmisolennon maailmassa – kuolema on kytköksissä syntiin. Koska, ennen kuin meillä oli yhtään syntiä, meillä ei ollut ollenkaan kuolemaa. Mutta, missä on kuolema, siellä on synti. Ja missä on synti, siellä on kuolema, koska kuolema on synnin seuraus.

15 Ja sitten, se, joka… Sielu, joka tekee syntiä, sen pitää kuolla. Mutta, kun me olemme syntyneet uudestaan Jumalan Hengestä, meillä on ikuinen elämä. emmekä me ole missään tekemisissä kuoleman kanssa. Näettekö? Kuolemalla ei ole yhteyttä Elämään. Elämä ei voi liittyä kuoleman kanssa yhteen [samaan seuraan. /Elämä ei ole kuoleman kumppani.]

16 Ja puhuessani – siinä huoneessa eilen, jossa oli joitakin nuoria kristittyjä, sanoin: ”Jos te seisotte tuolla tiellä, ja auto tulee hallitsemattomana, 90 mph, [n. 145 km/h] te lähtisitte siitä mahdollisimman liukkaasti. Loikkaisitte, livahtaisitte, tekisitte mitä vain päästäksenne pois tuon auton tieltä.” Ja sitä samaa synnin pitäisi olla kristitylle, koska se on kytköksissä kuolemaan. Ja heti, kun te näette syntiä, missä tahansa muodossa, hypätkää pois, paetkaa sitä. Yhdentekevää minulle, mitä teidän on tehtävä, paetkaa, kun paha ilmestyy. Koska muistakaa, olla tekemisissä synnin kanssa, on yhtä kuin kuolema. Aivan sama kuin jäisitte seisomaan ja antaisitte tuon auton törmätä itseenne.

17 Älkää vain seiskö, ja odota, mitä tuleman pitää; väistäkää sitä – Kun paha ilmestyy, paetkaa nopeasti. Kun te näette viettelyksen ilmaantuvan, ja synnin… Ymmärrätte kyllä – jos jokin ei ole kohdallaan – kuolema vaanii teitä. Ymmärrättekö? Silloin, paetkaa sitä yhtä vikkelästi kuin väistäisitte autoa, joka lähestyy 145 km/h. Näettekö? Te haluatte pois

sen tieltä todella nopeasti, Näettekö? Te – te haluaisitte pois sen tieltä tosi sukkelasti: Pois tieltä, loikaten, luistellen, paeten joka tapauksessa, pois sen tieltä.

18 Miten hyvin, me tiedämmekään, että meillä on Elämä siitä, kuinka me vihaamme syntiä. Ja me vihaamme syntiä niin ankarasti, koska tiedämme, että myös synti on läsnä, ja me kartamme sen ilmaantumista. Millä tahansa tavalla, millä vain voimme päästä sitä pakoon, me hyppäämme, juoksemme, mitä vain voimmekin tehdä pysyäksemme poissa synnistä, koska sen sisällä on kuolema. Emmekä me varmasti halua olla tekemisissä minkään kanssa, mitä kuolemassa on. Me haluamme pysyä siitä loitolla.

19 Siis, minulla on hyvä pikku ajatus. Se juolahti mieleeni eilen, puhuessani noille kristityille. Ja minä ajattelin, että, olisi hyvä jakaa se seurakunnalle tänä aamuna, etenkin, kun täällä istuu nuoria ja kokee näitä tällaisia kiusauksia.

20 Ja sitten, luulisin, kysymys, jos vain voisimme saada kaikki tänne, jokin muukin, joka myös on yhteydessä siihen… Ja muistakaapa, että kaikessa, mikä on synnillistä, on myös kuolema. Ja kun te osallistutte syntiin, te otatte osaa kuolemaan. Pysykää loitolla siitä.

21 Ja mitä synti on? Epäuskoa. Kyllä-kyllä! Pysykää erossa kaikesta epäuskosta, kaikesta, mikä sivuuttaa Raamatun. Mikä tahansa, mikä ei piittaa Jumalan Sanasta, pysykää siitä erossa! Ja jos minä saan läpi nämä ajoissa ennen parantamiskokoustani, minä haluan puhua vähän siitä, kunnioituksen puutteesta.

22 Nyt, ennen kuin vastaamme kysymyksiin tai koetamme yrittää sitä, rukoillaan yhdessä: Taivaallinen Isä, me tulemme Sinun eteesi [/läsnäoloosi] tänä aamuna Jeesuksen nimessä vakuuttaen, että me olemme erottaneet itsemme maailman asioista, joista Hän sanoi, ettei voi palvella Jumalaa ja mammonaa, joka tarkoittaa maailmaa. Me joko vihaamme toista ja rakastamme toista, tai rakastamme toista ja vihaamme toista.

23 Ja me uskomme tänä aamuna, että me olemme tulleet tekemisiin Ikuisen elämän kanssa, kun otamme vastaan Jeesuksen Kristuksen, uskon kautta ja meillä on Pyhän Hengen todistus elävänä elämässämme, joka opastaa meitä. Me olemme niin kiitollisia tästä, että, kun me teemme syntiä, riippumatta siitä, kuinka mietoa, kuinka sievältä se näyttääkin, jokin meissä saa loikkaamaan, ja väistämään sitä, aivan, kuten se ku-

vaus, jonka annoin siitä autosta, joka tulee hirveällä vauhdilla. Me emme halua jäädä kiinni mistään synnistä. Pysymme [/pysykää] loitolla siitä.

24 Ja nyt, Herra, minä tunnen tänä aamuna, että täällä on monia sairaita ja tarvitsevia, minä rukoilen heidän puolestaan. Herra, että Sinä antaisit uskon erityisesti näille, tänä aamuna tabernaakkelissa, jotka tulevat rukousjonoon, että he panisivat syrjään jokaisen pikku painon, jokaisen – kaiken epäuskon, pääsisivät eroon siitä pian, ja pakenisivat Herran Jeesuksen tykö uskossa, uskoakseen.

25 Minä rukoilen näiden puolesta, jotka ovat sairaaloissa ja toipilaskodeissa. Ja, Herra, minä rukoilen äitini puolesta. Ja, Herra, Sinä olet pitänyt hänet vielä meillä, ja me olemme kiitollisia Sinulle siitä. Ja me kurotamme uskossa vajavaiset kätemme, ensiksi tunteaksemme Jumalan tahdon, nähdäksemme, onko Hänen tahtonsa, että hän lähtee. Jos se on Hänen tahtonsa, silloin me olemme – se on meidän tahtomme, mutta ensin haluamme tietää onko saatana tehnyt tämän pahan, ja se vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka rakastavat, koettelemukseksi meille. Sitten, Herra, me haluamme seistä urheina virkapaikallamme.

26 Me pyydämme tänä aamuna, Isä, muistamaan kaikkia noita puheluja ja erityisiä pyyntöjä, joita on tuolla toimistolla odottamassa. Siunaa meidän rakkaitamme kaikkialla.

27 Ja tänään, kun osaksemme on tullut vastata kysymyksiin, Herra, me ymmärrämme, että nämä ovat syviä, vilpittömiä asioita ihmisten sydämellä. He eivät todella kysyisi niitä hullutellaksensa, he kysyvät niitä siksi, että heitä kiinnostaa tietää totuus. Sinun Sanasi on totuus.

28 Niinpä, Isä, me rukoilemme, että Sinä liittäisit [/yhdistäisit] meidän mielemme tähän totuuteen, Sanaan, ja auttaisit meitä, Herra, että me kykenisimme ymmärtämään paremmin tänään, kun me lähdemme tästä opetuksen talosta, että se tekisi hyvää meidän sielullemme. Me pyydämme tätä Jumalan kunniaksi, Jeesuksen Kristuksen, Hänen Poikansa nimessä. Aamen!

29 Nyt, täällä on joitakin nenäliinoja, rukousta varten, luulisin, ja me teemme sen aivan lyhyesti, niin pian kuin vain voimme. Nyt, meillä on sopivasti noin puolitoista tuntia aikaa. Minä en aivan tiedä, olenko, kuten aiemmin sanoin, kykenenkö vastaamaan näihin vai en. Mutta se, mitä suunnittelimme päivän ohjelmaksi, on vastata kysymyksiin; meillä on

pikku saarnanen täällä tukemassa ihmisten uskoa, sitten rukoilemme sairaitten puolesta. Ja muistakaa jumalanpalvelukset tänä iltana, ja viikon puolenvälin rukouskokoukset, sen miehen [/kaverin] kokoukset ja niin edespäin.

30 Enkä minä tiedä ensi sunnuntaista… Minulla on aihe sydämelläni, jonka haluaisin tuoda seurakunnalle, jos mahdollista, jos Herra sallii sen, tulevana sunnuntaina, hyvin merkittävä juttu, joka tuli minulle saarnattavaksi tällä viikolla, todella sanoma, jota saarnata, evankelioiva saarna… Katsotaanpa sitä vähän tuonnempana, niin kuin Herra johtaa.

31 Ja rukoilkaa minun puolestani. Koska minulla on suuria päätöksiä tehtävänä. Veli Roy Borders – luulisin hänen istuvan täällä jossain tänä aamuna –, hän huolehtii kokouksista, ja hänellä on kirja täynnä kutsuja, jotka ovat tulleet viimeisen muutaman kuukauden aikana – paikoista, joihin mennä, ja ihmisiltä, jotka kutsuvat häntä kokouksiin. Ja siis rukoilkaa, että Jumala antaisi minun tehdä oikeat päätökset kaikessa, mitä teen, menkööt ne oikein – joilla on merkitystä.

32 Nyt, kysymyksiin vastaaminen, minkä tiedämme olevan jyrkästi… Ja siksi minä vastaan kysymyksiin – me emme ilmoittaneet parantamiskokouksesta tai mitään, ja niinpä täällä on vain kotiväkeä – niin että saamme selville, mitä ihmisten sydämellä on.

33 Ja veli Neville istuu täällä takana, meidän rakas veljemme ja paimenemme, hän – olen niin kiitollinen nähdessäni hänen kehittyvät Jumalan valtakunnassa. Luulisin, että hänestä on tullut enemmän isä näiden viimeisten parin vuoden varrella kuin mitä edellisten vuosien – yhteensä. Miten Herra onkaan siunannut häntä. Minä olen siitä kovin iloinen.

34 Ja minä sanon tämän, en vasten kasvoja… sanon sen tukeakseni, sen te tiedätte. Olen tuntenut veli Nevillen pikkupojasta lähtien. Näettekö? Ja tiedän, että jos veli Neville… Uskon näin: hän on altis virheille, niin kuin meistä jokainen on, me – me kaikki olemme alttiita sille, me olemme kuitenkin ihmisiä. Mutta se ei tulisi hänen sydämestään, sitä minä en usko; hän olisi vilpitön ja hän on aina ollut mitä vilpittömin.

35 Ja kun hän tuli tähän Sanomaan, hän on ollut minulla – toin hänet tänne seurakunnan äänestyksellä, olemaan paimen täällä, kun hän ei vielä ymmärtänyt näitä asioita niin kuin nyt. Mutta hänen vilpittömyytensä haluta luopua ja tutkia, ja lähestyä asiaa kunnioituksella niin, että hän sai hyvän vakaan pohjan, että, kun hän nyt nousee ylös, hän tietää missä

nyt seisoo.

36 Ja minä olen – olen hyvin iloinen tabernaakkelin puolesta. Ja yhtenä iltana sanottiin, kun täällä oli kokous siitä, rakennetaanko uusi tabernaakkeli vai laajennetaanko tätä ja suurennetaan ja tehdään siihen pyhäkouluhuoneet, ja seurakunta yksimielisesti äänesti lisärakennuksen puolesta, että tehdään uusi lisärakennus siihen, tänne, suurennetaan sitä ja pannaan pyhäkouluhuoneet, että täällä voisi olla luokka joka ikäkautta varten, ja matot lattioilla ja vuorataan se koivulla, ja laitetaan siitä tosi hieno, ja Bedford-kivetys ulkopuolelle. Ja niin seurakunta siitä äänesti. Ja luulisin, että arkkitehdit ja muut ovat työntouhussa nyt. Siitä on kokous huomenna – että tehtäisiin siitä suurempi rukoushuone, laajennettaisiin sitä takaa ja laitettaisiin sitä eri tavoin joka puolelta. Ja me olemme kiitollisia Herralle siitä.

37 Nyt, nämä kysymykset, minä… Joitakin niistä, minä en ole edes katsonut. Minun on tavattava [luettava] rauhassa sanat, että ymmärrän. Ei ole kyse teidän kirjoituksestanne, vaan minun sivistyksestäni, joka on rajoittunut.

151. Me uskomme kastamiseen… Ap.t. 2:38, mutta, kuinka voimme vastata ihmisille koskien toisenlaista kastetta? Ovatko he pelastettuja vai eivät? Sekä ne, jotka ovat jo menneet eivätkä koskaan saaneet valoa?

38 Siis, tämä oli hyvä kysymys. Nyt, sanotaanpa taas – näettekö? – näistä kysymyksistä, jos te – jos minä en vastaa niihin teidän ajatustenne mukaan… minä vastaan niihin niin läheltä Kirjoituksia kuin osaan, että ne olisivat Sanan mukaisia.

39 Siis, Kirjoitusten mukainen vesikaste tehdään Herran Jeesuksen Kristuksen nimeen, joka on Ap.t. 2:38:ssa ja muuallakin, kaikkialla Raamatussa.

Ja monet ihmiset ja melkein kaikki seurakunnat alusta asti – se, joka aloitti sen, kastamaan ihmisiä Isän nimeen Pojan nimeen ja Pyhän Hengen nimeen… Ne tekevät niin erehdyksessä. [tekevät niin väärinkäsityksen takia] Sellaista toimeksiantoa Raamatussa ei ole, missään, ollenkaan. Sitä ei edes löydy Kirjoituksista.

40 Kun Pietari… Kun Matteus kirjoitti, mitä Jeesus sanoi… Josta on otettu Matteus 28:19: "Menkää siis ja opettakaa kaikkia kansoja kastamalla heitä Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen…"

41 Isä, Poika ja Pyhä Henki – nehän ovat nimikkeitä, eivät nimiä. Isän, Pojan, Pyhän Hengen nimi on Herra Jeesus Kristus. Isä, Poika ja Pyhä Henki… Ja jos Hän… Ja läpi koko Raamatun kastettiin, jokainen ihminen, Herran Jeesuksen Kristuksen nimeen. Ja niin tultiin historian läpi Laodikean –suokaa anteeksi – Nikean katoliseen kirkolliskokoukseen Nikeaan, Roomassa.

42 Kun helluntaiseurakunta… Kaksi ryhmää, erosi, toinen halusi pitäytyä Sanassa, kirjoitetussa Sanassa, toiset halusivat klassisen seurakunnan. Se tapahtui Konstantinuksen hallituskautena. Eikä Konstantinus ollut mikään uskonnollinen mies, hän oli läpikotaisin pakana. Mutta hän oli poliitikko, joka halusi yhdistää… Puolet Roomasta oli kristitty, puolet pakanallinen, ja niin hän omaksui vähän pakanallisuutta ja vähän kristillisyyttä klassiselle ryhmälleen ja siitä tehtiin sen oma uskonto.

43 Siksi, välittämättä Raamatusta, katolinen kirkko uskoo, että Jumala antoi seurakunnalle vallan muuttaa tai tehdä ihan mitä vain haluaa. Näettekö? Siksi, jos se pitää paikkansa– jos katolinen kirkko on oikeassa siinä, mitä Jumala [muka] on tehnyt, silloin me kaikki muut, Paitsi katoliset, olemme väärässä – näettekö? – katolinen kirkko on oikeassa. Silloin metodistikirkko on oikeassa. Silloin baptistikirkko on oikeassa, tai kaikki organisaatiot ovat oikeassa. Näettekö? Ja kuka silloin on oikeassa? Niillä on oikeus. Ja kuka silloin on oikeassa? Jos katolisuudella on sellainen valta, että se voi muuttaa kaiken, mitä Raamattu haluaa sanoa ja tehdä siitä jos mitäkin oppeja: "Terve Mariat" ja sellaiset, silloin metodisteilla on oikeus sanoa: "Kaste upottamalla on väärin, me vihmomme", ja ne kaikki ovat oikeassa, koska jokainen voi tehdä sitä, mitä se seurakunta onkin tehnyt, niin, kuka se sitten on se *seurakunta?* Onko se metodistit, baptistit, katoliset vai mikä se on? Näettekö?

44 Ei niin voi – tiedättehän te, että Jumala – kaiken viisauden lähde ei voisi tehdä sellaista. Sellaista ei ole… siinähän ei ole edes talonpoikaisjärkeä, puhumattakaan yliluonnollisen Olennon älystä. On yksi asia, joka on oikeassa, se on Sana. Sana on oikeassa!

45 Siis, jos katolinen kirkko haluaisi sanoa tänä aamuna: "Me jätimme juuri pois koko kasteen ja hyväksyimme sokeripalan syömisen joka aamu. Juuri sen me otamme syntien anteeksisaamiseksi!" – silloin se menisi oikein, koska – Jumala [muka] antoi sellaisen vallan kirkolle.

46 Mutta, nähkääs, minulle Sana on oikeassa, koska Raamatun lopussa, Jumala sanoi näin Sanassaan: "Joka ottaa yhdenkin sanan pois tästä tai li-

sää yhdenkin sanan siihen, samoin häneltä otetaan pois hänen osansa Elämän Kirjaan." Siis minulle: kyse on Sanasta!

47 Eikä sellaista ole Raamatussa, että joku olisi koskaan kastettu Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen, koska ei sellaista edes ole. *Isä* ei ole nimi, ja *Poika* ei ole nimi, eikä *Pyhä Henki* ole nimi, vaan Isän nimi, Pojan ja Pyhän Hengen - on Herra Jeesus Kristus. Täsmälleen se, mitä apostolit ja läpi kaikkien aikojen on tunnustettu.

48 Nyt, seuraava kysymys on… Koska se oli Kirjoitusten mukaan oikein. Se on totuus.

49 Ja Raamatussa, kun löydettiin ihmisiä, jotka oli upotettu jollain toisella tavalla paitsi Jeesuksen Kristuksen nimeen, heidän käskettiin ottaa kaste uudestaan Jeesuksen Kristuksen nimeen ennen kuin he voivat saada Pyhän Hengen – Ap.t. 19:5. Näin! Siispä se on Kirjoitusten mukainen totuus.

50 Siis, ei ole piispaa, ei arkkipiispaa, ei sananpalvelijaa, eikä ketään muutakaan, joka voisi sanoa sanan sitä vastaan, koska se on totuus. Näettekö?

51 Ja minä kysyin yhtenä päivänä Chicagossa kolmensadan saarnaajan edessä, jotka seisoivat siellä väittelemässä ja kysymässä sitä… Minä… Ja Herra sanoi minulle, hän antoi minulle näyn ja sanoi minulle missä me tulisimme olemaan ja mitä tehdä. Minä seisoin kolmensadan trinitaarisaarnaajan edessä, ja minä sanoin: "Nyt, jos minä olen niin väärässä tässä opissa, nouskoon joku teistä ylös ja näyttäköön minulle, ilman oppikirjaa, missä olen väärässä Kirjoitusten mukaan. Jos sellaista kuin käärmeen siemen ei ole olemassa tai jotakin, mitä minä opetan, ja osoittakoon sen minulle Kirjoituksilla." Kukaan ei liikahtanut – näettekö? – koska sitä ei pysty tekemään. Näin on – en ollakseni erilainen, vaan koska se on totta, Sana sanoo sen. Ja siinä juuri… Kukaan ei voi väitellä siitä, se on Jumalan Sanaa, kukaan ei voi tehdä sitä. Näettekö?

52 Mutta nyt, "Tulevatko nämä, joilla ei ole… " Antakaas, kun minä luen tämän ja varmistun, että se menee oikein. Näettekö? "Koskien muita kasteita, ovatko he pelastettuja vai eivät? Sekä ne, jotka ovat kuolleet, eivätkä koskaan saaneet valoa?"

53 No, minä uskon – uskon ehdottomasti, että Jumala kutsui kansansa ja järjesti seurakuntansa ja kaikki, jotka tulisivat siellä olemaan ennen maailman perustamista. Uskon, että Raamattu opettaa niin. Ja uskon, et-

tä joka mies, joka rakastaa Jumala koko sydämestään etsii totuutta. Minä – minä – minä uskon, että niin hän tekee. Joka ihminen, joka rakastaa Jumalaa tekee niin.

54 Uskon, että jos ihminen kastettiin väärin, tietämättään, ei tietäen, että hänet kastettiin väärin… Siis, minä voin sanoa tämän Kirjoitusten perusteella. Mutta minä uskon sen koko sydämestäni että, jos ihminen ei tiedä, miten toimia oikein ja hän tekee jotakin tietämänsä mukaan, uskon, että Jumala ei katso siihen ja pelastaa hänet siitä huolimatta, koska hänellä ei ollut… Muistakaa, Wesleyn aikana, Lutherin aikana, uskonpuhdistuksessa, nuo Jumalan suuret miehet, joita Jumala piti arvossa ja osoitti, että Hän piti heitä, he kuolivat uskossa – näettekö? – siinä valossa, joka heillä oli.

55 Ja on myös asioita, joihin uskon silti niin… Kuuliko kukaan Charles Fulleria tänä aamuna "Vanhanaikaisessa herätystunnissa"? Hän on yksi lempiraamatunopettajiani, mutta hän on tosi, tosi vanha, ja… mutta minusta, hän on suurenmoinen raamatunopettaja. Ja hän sanoi tänä aamuna – hän opetti profetoinnista, luulisin – hän sanoi, että – että tulossa olisi suuria asioita, asioita, joista seurakunta ei tiedä mitään, tullaan avaamaan ihmisille. Sanoin sille: "Aamen!" Minä uskon. että meille on vielä tulossa suuri valo, joka peittää tulvaansa koko maan jonain päivänä, lyhyeksi aikaa, ehkä kyse olisi kuukausista. Mutta uskon, että suuri Valo tulee.

56 Minä uskon, että kuka tahansa ihminen, uskossa ja vilpittömyydellä ja vaeltaa tuossa valossa, tulee pelastumaan.

57 Muistakaa, Jeesuksen Kristuksen tulemuksessa, muistattehan, kuinka Hän löysi nuo, jotka vaelsivat siinä valossa, jossa heidän pitikin? Muistatteko, mitä tapahtui? "Eikö hän olekin hyvä mies, vieläpä roomalainen sadanpäämies, hän on rakentanut kaupunkiamme – tai kansallemme synagogan ja hän on – kaikkia näitä hän on tehnyt – hän on tämän siunauksen arvoinen, jota hänelle pyydetään." Näettekö, Jumala on ymmärtävä isä. Hän tuntee sydämesi, näetkö sinä valon vai etkö näe valoa. Hän tietää.

58 Siis, minä uskon todella sydämestäni, että oikea vastaus tähän kysymykseen on, että oikeanlainen kaste tehdään Jeesuksen Kristuksen nimeen, ja ne, jotka on kastettu toisin, ja sydämessään, ei itsekkäästi, sanovat vain: "Minä en halua leikkiä tuon asian kanssa!"… siis, tämä henkilö, se on sitten heidän ja Jumalan välinen asia. Mutta jos he eivät muusta

tiedä, minä uskon, että he ovat pelastettuja. Minä – minä uskon, koko sydämestäni, koska he eivät tienneet muusta.

Tähän voisi jäädä pitkäksi, pitkäksi aikaa, mutta me yritämme saada otettua nämä kaikki, jos mahdollista.

152. Selittäisitkö Hepr. 6:4 ja 6, sekä selittäisitkö Hepr. 10:26-39. Selittäisitkö, viittaako tämä Pyhän Hengen ihmisiin, vai pyhitettyihin ihmisiin. Selittäisitkö eron.

59 No, katsotaanpa, mihin tämä henkilö viittaa, Hepr. 6 ja 4. Minä pidän todella kysymyksistä Raamatusta, jotka vetävät esiin jotakin, joka saa sinut – joka antaa sinulle jotakin, mitä et saisi muuten. Koska sinä – sinä tajuat, mitä muut ihmiset ajattelevat, mitä heidän sydämellään on – näettekö? – ja tiedätte miten asiat ovat.

Nyt, tässä Hebr 10, ja tässä Hepr. 6 ja 4. Selvä.

Sillä mahdotonta on niitä, jotka kerran ovat valistetut ja taivaallista lahjaa maistaneet ja Pyhästä Hengestä osallisiksi tulleet ja maistaneet Jumalan hyvää sanaa ja tulevan maailmanajan voimia, ja sitten ovat luopuneet - taas uudistaa parannukseen, he kun jälleen itsellensä ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja häntä julki häpäisevät.

Siis, tämä on toinen. Nyt, Hepr. 10:26. No niin, Hepr. 10:26

Sillä jos me tahallamme teemme syntiä, päästyämme totuuden tuntoon, niin ei ole enää uhria meidän syntimme edestä, vaan hirmuinen tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka on kuluttava vastustajan. Joka hylkää Mooseksen lain, sen pitää armotta kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla kuoleman: kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä!

60 Nämä ovat molemmat samasta asiasta. Nyt, haluaisin selittää tämän tälle henkilölle. Nyt, jos huomasitte, Hepr. 6 ja 4 sanotaan: ”On mahdotonta niille, jotka kerran ovat valistetut… ” Se – se liittyy tähän toiseen sananpaikkaan, jonka juuri luin. Jos te olette kerran tulleet valaistuiksi ja sitten käännytte pois valaistuksestanne, sille ihmiselle on mahdotonta saada paikkaansa enää takaisin. Näettekö?

61 Siis, Heprealaiskirje kertoo ainoastaan rangaistuksesta, joka seuraa tätä hylkäystä. Yksi kauheimmista asioista maailmassa on hyljätä Kristus, on hyljätä Sanan Valo.

62 Nyt, huomatkaa, ”On mahdotonta niille, jotka kerran tulivat valistetuiksi ja jotka tulivat osallisiksi Pyhästä Hengestä, jos he kääntyvät pois, uudistaa itsensä katumukseen… ” Ymmärrättekö? Siinä sitä ollaan. ” ”On mahdotonta niille, jotka kerran tulivat valistetuiksi ja maistoivat, kuunnelkaapa: *maistoivat* taivaallista lahjaa… ” He ovat tulleet aivan sen rajalle: ”maistaneet taivaallisia lahjoja… ”

63 Nyt, tehän huomasitte, etteivät nämä koskaan tulleet Pyhän Hengen kasteeseen asti. Näettekö? Heitä valistettiin siitä: ”Ja maistaneet taivaallista lahjaa – näettekö? – vaan tulivat osallisiksi Pyhästä Hengestä, maistamalla Sitä, ja maistoivat hyvää Jumalan Sanaa, osaa siitä, näettekö? ja tulevan maailman voimia, jos ha lankeavat pois, uudistaa itsensä… ”

64 Nyt, Hepr. 10 antaa tässä ainoastaan tuomion siitä. ”Se, joka hylkää Mooseksen lain kuoli armotta kahden tai kolmen todistuksen nojalla. Kuinka paljon ankaramman rangaistuksen, luulette ansaitsevan sen, joka tallaa jalkoihinsa Jeesuksen Kristuksen veren ja pitää sen epäpuhtaana, jolla hänet on pyhitetty?”

65 Nyt, me panemme nämä kaksi yhteen tehdäksemme siitä kysymyksen teille, otetaanpa Kirjoitukset ja Raamatun henkilö, joka teki näin, niin silloin me voimme saada selville.

66 Siis, koko seurakunta nykyään, on käänteinen vertauskuva vertauskuvasta. Senhän me tiedämme. On esikuva ja käänteinen esikuva. Nyt, kun Israel oli vaelluksella Palestiinasta, tai, Egyptistä Palestiinaan, se oli esikuva nykyseurakunnasta, hengellisesti, matkalla luvattuun maahan… Tehän kaikki olette samaa mieltä, vai mitä? Kaikki teologit ovat kanssanne samaa mieltä siitä, että se oli esikuva.

67 Ihmiset jättivät Egyptin. Egypti oli maailma. Siitä tultiin ulos, mentiin erottavien vesien läpi Punaisella meren kasteella, pääsivät pois toiselle puolelle riemuiten ja ylistäen Jumalaa, menivät – saivat lait ja siitä eteenpäin Luvattuun maahan.

68 No, huomasitteko, juuri ennen kuin ihmiset pääsivät Luvattuun maahan – näettekö? – juuri ennen Luvattuun maahan astumistaan, joka olisi ollut vain muutaman päivän päässä, kymmenen tai yhdentoista, ehkä, ei paljonkaan -, sillä sinne oli vain 40 ja joitain maileja. He olisivat kulkeneet suoraan Luvattuun maahan, menneet vuodessa – vuoden – jokaisen vaiheen läpi, jonka mekin kuljimme. Ja he tulivat yli, ylittivät Punaisenmeren. Faraon armeija hukkui heidän takanaan. He olivat päässeen

eroon vihollisistaan, aloittivat menemällä erämaan läpi ja pääsisivät Luvatun maan rajalle Kades-Barneassa, ja siellä he epäonnistuivat. Minkä takia? Miksi he epäonnistuivat?

Nyt, Mooses sanoi kymmenelle sukukunnalle, hän sanoi: ”Hän lähettää yhden miehen jokaisesta heimosta edustamaan kutakin heimoa, vakoilemaan missä kunnossa maa oli.”

69 Siis, jos tämä ei ole täsmälleen sama tila, jossa te olette tänä aamuna, johon sinä olet tullut. Sinä… Seurakunta on tullut vanhurskautuksen läpi, Lutherin kautta, pyhityksen läpi metodistien kautta, ja nyt lupauksen aikaan. Lupaus on Hengen kaste, joka on luvattu koko Vanhan Testamentin ajan ja Uuden – myös – näettekö? – lupaus: ”Katsokaa, minä lähetän sen, minkä Isäni lupasi teille… ” Pietari sanoi siitä helluntaipäivänä.

70 Tämä on se lupaus. Luvattu maa on elämistä tässä Pyhän Hengen maassa. Sen Jumala lupasi seurakunnalle, se on elämistä Hengen voimassa. Kyse on toisesta maailmasta, se on toinen maa. Teidän on tultava pois niistä olosuhteista, joissa te olette olleet, tultava pois elämään tässä Luvatussa maassa, otettava lupaus vastaan. Muistatteko tämä lupauksen: ”Te saatte voiman ylhäältä tämän jälkeen, Pyhä Henki tulee teidän päällenne… ”?

71 Ja Pietari sanoi, että tämä lupaus, joka annettiin läpi Testamentin, vanhan - ja uuden -… Te havaitsette sen lupaavan, aina helluntaihin saakka, ja silloin savuttiin siihen, mitä oli luvattu.

72 Nyt, nuo ihmiset olivat tulleet ulos ja nähneet suuria merkkejä ja ihmeitä Israelissa. Ja sitten hän lähetti muutamia miehiä vakoilemaan, yhden joka heimosta. Ja jotkut heistä tulivat takaisin… Niin, jotkut heistä eivät halunneet lähteä. Kaksi meni yli. Kun he palasivat, heillä oli rypäleterttuja, joita kantamaan tarvittiin kaksi miestä. Siis, he eivät olleet koskaan maistaneet viinirypäleitä. He olivat – he olivat erämaassa, ja siksi, siinä paikassa ei ollut hedelmäpaikkoja ja sen semmoisia. Heitä ruokittiin mannalla, taivaan leivällä, ja viiriäisillä, ja villieläimillä ja sellaisilla heitä ruokittiin.

73 Mutta nyt oltiin menossa maahan, ja heillä oli rypäleterttu ja se oli niin iso, että tarvittiin kaksi miestä kantamaan näitä rypäleitä. Ja nämä kaksi menivät tuohon maahan ja tulivat takaisin ja antoivat maistiaisia näistä rypäleistä niille toisille siellä penkereellä. Mitä he tekivät?

Kun he tulivat takaisin, sen sijaan, että olisivat iloinneet, koska olivat maistaneet rypäleitä, sen sijaan he palasivat heimonsa tykö ja sanoivat: ”Voi, mutta me näimme filistealaisten suuria varustettuja kaupunkeja, tai heettiläisten ja perissiläisten ja – ja kaikkia eri *-läisiä* siellä. ”No mutta,” he sanoivat, ”nehän ovat jättiläisiä; mehän näytämme pikku heinäsirkoilta heidän rinnallaan. Emme me voi valloittaa maata. Miksi sinä ylipäätään toit meidät tänne?” Näettekö? Ja Raamattu sanoo, että he kaikki menehtyivät erämaassa, jokainen, he kuolivat. Mitä he sitten tekivät? He olivat ”rajatapaususkovaisia.” He tulivat aidon asian äärelle ja näkivät mitä oli luvattu ja kokivat, etteivät kykene menemään yli ja ottamaan sitä, mitä oli luvattu.

74 Siis, se juuri on tullut tänään vanhurskautuksen ja pyhityksen kautta. Näettekö? ”Ovat tallanneet Jeesuksen Kristuksen veren, jolla hänet oli pyhitetty”, juuri pyhitetyt ihmiset ovat nousseet paikkaan ylös, josta he näkevät Pyhän Hengen kasteen ja kääntyvät pois ja sanovat: ”Se on fanatismia, emme me sitä voi ottaa. Meidät ajetaan ulos ryhmästämme, meidät ajetaan pois paikastamme. Meidät ajetaan pois seurakunnastamme. Emme me voi tehdä sitä – näettekö? –, koska menee vastoin meidän seurakuntamme opetusta.” Näettekö? Ovat lukeneet Jeesuksen Kristuksen veren, joka toi heidät koko tuon matkan aivan lupauksen sinetöimiseen saakka ja sitten kävelevät pois. Hän sanoi, että niille on mahdotonta todellakaan pelastua. Näettekö, näettekö? Ei se, joka on kävellyt Luvattuun maahan…

75 Muistakaa, Joosua ja Kaaleb olivat ainoat koko kahden ja puolen miljoonan ryhmästä, jotka menivät yli Luvattuun maahan, koska he menivät Luvattuun maahan ja saivat siunauksen ja palasivat. Ja he sanoivat: ”Me kykenemme valloittamaan sen, koska Jumala sanoi niin.”

76 Ja siinä he pysyivät. Miksi? Siis, kaikki nuo ihmiset, jotka katsoivat olosuhteisiin paitsi Joosua ja Kaaleb, jotka katsoivat siihen, mitä Jumala sanoi: ”Minä olen antanut teille tuon maan. Menkää ja ottakaa se.”

77 Ja niin on tänään, ihmiset sanovat: ”Jos minut kastetaan Jeesuksen Kristuksen nimeen, jos minä saan Pyhän Hengen, jos – jos minä puhuisin kielillä tai profetoisin, tai jos todistaisin tai huutaisin seurakunnassani, minut heitettäisiin ulos.” Antakaa mennä vain!

78 Sinä sanot: ”No, kuule nyt, minä elän kristillistä elämää, elän hyvää, puhdasta, pyhitettyä elämää…” Totta, mutta sinä olet tullut lopulliseen välienselvittelyyn, tullut paikkaan, rajalle. Ja, jos käännyt pois siitä, sil-

loin: "on mahdotonta niille, jotka kerran tulivat valaistuiksi… " Näettekö?

79 Toisin sanoen, ihminen tulee vanhurskautuksen läpi, hän menee, ja sanoo: "Minä haluan saarnata Sanaa." Hän pelastuu, hän sanoo: "Olen kyllästynyt syntiin." Selvä. Sitten hän lähtee ulos, ja ensiksi hän vielä polttaa ja ehkä vielä himoitsee tai jotain. Hetken päästä hän sanoo: "Jumala, tämä ei ole kristityksi tulemista, etenkään saarnaajaksi, katsella naisia väärällä tavalla, polttaa tupakkaa!" Tai: "Minäpä otan ryypyn seurassa tai oluen kaverien kanssa, mutta – mutta, ja jopa seurakunnassani, mutta se ei tunnu oikealta. Pyhitä minut Herra." Ja sitten Jumala pyhittää hänet, ottaa pois kaiken tuon himon pois hänestä, kaikkea. Sitten hän on pyhitetty astia. Sitten, mitä Jumala esittelee hänelle, on Pyhän Hengen kaste. Sen tehdäkseen, hänen on tultava ulos tuosta porukasta, jonka kanssa hän on. Siinä hän näyttää värinsä, ja silloin hän luopuu. Mitä hän tekee perääntyessään? Hän tallaa Jeesuksen Kristuksen veren, joka pyhitti hänet niin kuin se olisi jotakin epäpyhää, eikä voisi viedä häntä sinne puolelle. Silloin hänen on mahdotonta pelastua. Ja mitä siitä seurasi? Tulen kiivaus ja tuomio.

Minä toivon, että tämä tuli selväksi. Jos ei, no, kertokaa minulle toisen kerran. Minulla on niin monta niitä täällä minä…

153. Veli Branham, mitä Jeesus tarkoittaa Johannes 21:15-17, kun hän kysyi Pietarilta rakastaako hän Tätä ja käski hänen ruokkia karitsoitaan, sitten hän sanoi: "Ruoki minun lampaitani!" ja 17 jakeessa Hän sanoi taas: "Ruoki minun karitsoitani!"?

80 Tämä on vain tätä; nähkääs, Kristus on lammaspaimen. Hän oli lähdössä pois ja Hän oli jättämässä tehtävänsä lampailleen, joka on Hänen laumansa, joita jokainen paimen ruokkii – Hänen seurakuntansa… Näettekö? Hän oli johtamassa – tai, jättämässä tehtävänsä, jota opetuslasten piti jatkaa, ruokkia katrasta, ja olla paimenena, ruokkia lampaita.

81 Toisin sanoen näin: jos katsotte ulos… Täällä tänä aamuna, sitähän minä juuri teen. Siis, lampaat kasvavat ainoastaan, jos niille annetaan lampaanruokaa. Nyt, jos te paistatte ison hampurilaispihvin ja annatte sen lampaalle, se ei kasva sillä, koska, siis, se ei – se ei ole lampaan ruokaa. Näettekö? Ja – ja jos minä paistaisin, tai minulla olisi – hyvä, valmis T-luupihvi ja antaisin sen lampaalle, se – se ei ole lampaan ruokaa. Se ei todella voisi syödä sitä, sillä siisti, koska se on lammas. Mutta, lampaat pitävät lampaanruuasta. No, sitten, kun te ruokitte Jumalan laumaa, äl-

kää ruokkiko sitä millään ihmistekoisella teologialla. Ruokkikaa sitä Sanalla. Siitä lampaat kasvavat. Ruokkikaa Sanalla!

82 Olkaa paimen, todellinen paimen. "Ruoki minun lampaitani." Karitsat ovat niitä pieniä, tietysti, ja lammas on se täysikasvuinen. Siis nuoria ja vanhoja, ruokkikaa Jumalan laumaa! Näettekö? Ja ruokkikaa niitä Sanalla! Sana, tiedättehän, on totuus! Jeesus sanoi: "Ihminen ei elä ainoastaan leivästä, vaan joka Sanasta, joka Jumalan suusta lähtee." Pitääkö paikkansa? Niinpä sitten, jos ihmiset haluavat elää ja ovat Jumalan laumaa, seurakunta, he tulevat kukoistamaan Jumalan Sanalla ja Jumalan mannalla. Tämä on Hänen Mannaansa!

83 Raamatussa, me kävimme sen juuri läpi siinä seurakuntajaksoissa – Jeesus on Salattu Manna. Kristus on seurakunnan manna. Mitä manna on? Vanhassa Testamentissa oli sitä, mikä tuli taivaasta tuoreena joka yö ravitsemaan seurakuntaa sen matkalla. Pitääkö paikkansa? Nyt, Uudessa testamentissa, mikä on salattua mannaa? "Hetken kuluttua maailma ei näe minua enää (kätketty), mutta te näette minut, koska minä olen kanssanne aina maailman loppuun asti." Ja Kristus on tuo salattu Manna, joka tulee Jumalalta taivaasta tuoreena joka päivä – joka päivä.

84 Me emme voi sanoa: "No, kaksi viikkoa sitten, koin todella jotakin Jumalan kanssa." No entäs tällä hetkellä? Näettekö? Joka päivä, tuore, uusi siunaus, uutta jotakin Jumalalta tulevaa, salattua mannaa, joka tulee Jumalalta taivaasta, Kristus. Ja me juhlimme tuota mannaa, joka on Kristus ja Hän pitää meitä yllä matkalla, kunnes me saavutamme tuonpuoleisen maan.

85 Siis, se oli sitä, mitä Hän tarkoitti; "Ruoki minun lampaillani." Jos me menemme tähän, me emme koskaan saa näitä loppuja kysymyksiä, koska tämä asia on niin minusta niin hyvä. Minä niin pidän puhua siitä, että Kristus on tuo Manna ja lampaanruokaa.

86 Ruokkikaa niitä Kristuksella hänen Sanastaan. Näettekö? Ottakaa Kristuksen Sana aivan sellaisena kuin se on kirjoitettu ja antakaa sitä lampaille. Mitä siitä, mitä muut sanovat: "Nehän tarvitsevat hampurilaista!" Älkää uskoko sitä. Tässä on juuri sitä, mitä ne tarvitsevat, juuri tässä! Tämä on sitä. Näettekö? Antakaa niille tätä! Tämä on lampaanruokaa. Tämä saa ne kasvamaan. Pyhä Henki, tämä on Hänen Sanaansa, Hänen toimeksiantonsa. Sana on siemen. Siemen tuottaa kasvin; sen kasvin me syömme. Siis, tämä, mikä synnyttää sen kasvin, jonka Pyhä Henki saa kukoistamaan, on seurakunta. Se ruokkii… Se – se – se ruokkii

seurakunnan, Pyhä Henki siis, se iloitsee Jumalan läsnäolossa, koska kansa uskoo Hänen Sanansa ja antaa Hänen työskennellä heidän kauttansa, ja antaa heille juuri niitä asioita, joita Jumala lupasi heidän tekevän. Ja Jumala näkee seurakuntansa kasvavan, koska lampaat on ruokittu, ja Pyhä Henki tullut ylistetyksi. Näettekö? Siinä se. "Ruoki minun lampaitani!" Selvä.

Siis, jos kaikki ei tullut, kertokaa minulle joskus myöhemmin.

154. Veli Branham, mennessäni rukousjonon läpi vähän aikaa sitten, minun päälleni pantiin voidellut kädet ja rukoiltiin pelastumattoman aviomieheni puolesta. Herran voima iski minuun! Onko se varma merkki, että hän tulee pelastumaan?

87 Niin… tämän täytyy olla nainen. Sisar, minä – minä en uskoisi, että se on varma merkki siitä, että hän tulee pelastumaan, sillä uskon, jos – että Jumala, se… Uskon, että hän tulee pelastumaan, varmasti, mutta sanoakseni… "Siis, voiko sanoa, että se on näin sanoo Herra?" Olkaa siinä varovaisia, ymmärrättekö, koska, siis, voi olla kyse Pyhän Hengen siunauksesta sinulle, koska sinä olet ottanut Kristuksen paikan. Ymmärrättekö?

88 Sinä olet tullut edustaaksesi syntistä miestäsi, niin kuin Kristus meni ristille edustaakseen syntistä seurakuntaa. Ymmärrättekö? Se, mitä sinä teit, on suurta. Mutta, mitä minä tekisin… Jos olet läsnä täällä, tänä aamuna, sinä, joka kirjoitit tämän, mitä minä tekisin, minä uskoisin koko sydämestäni, että Jumala tekee sen (näetkö?) – että Jumala tulee tekemään sen, koska, antoiko Hän sinulle tuon siunauksen vai ei, se oli jotakin Jumalan antamaa ekstraa sinulle. Mutta minä uskon, se lämmitti – se lämmitti sydäntäsi, koska Hän siunasi sinua.

89 Aivan kuin te puhuisitte kielillä eikä ole selittäjää, seurakunnassa, no, teidän ei pitäisi puhua kielillä seurakunnassa, ellei ole jotakuta, joka ne kielet selittää. Mutta, jos te puhutte kielillä, eikä ole selittäjää… No, käyttäkää… te… Kun te olette rukouksessa, kotona tai missä olettekin, puhukaa silloin, koska "Se, joka puhuu kielillä, rakentaa itseänsä." Se lohduttaa häntä. Näettekö? Hänestä tuntuu hyvältä, koska hän seisoo siinä rukoilemassa, ja ensimmäiseksi, tiedättehän, Pyhä Henki tulee miehen tai naisen päälle ja hän puhuu kielillä. Ja heidän sielunsa riemuitsee ja iloitsee, koska he – he puhuivat kielillä. Näettekö?

90 No, se oli – se oli – ei ollut merkki, että Jumala tulee vastaamaan siihen rukoukseen, jonka rukoilit, mutta se oli merkki, että Pyhä Henki

kuuli sinua. Se on – se on… Hän tuntee sinut. Hän on kanssasi. Tätä samaa minä soveltaisin tähän. Pyhän Henki antoi sinulle – siunauksen.

91 Täällä, jokin aika sitten. Viimeksi, kun minä puhuin kielillä, sikäli kuin muistan, oli… Olin… siitä on kolmisen vuotta. Olin Illinoisissa ja Billy tuli hakemaan minua – että menisin – rukousjonoon Zion Cityssä. Ja minun sydämeni oli taakoitettu ja minä polvistuin ja aloin rukoilla. Ja rukoillessani, – kuulin Billyn tulevan ylös ja koputtavan oveen. Ja minä sanoin: "Billy, minä – minä en voi mennä nyt." Ja hän lähti, ja meni istumaan.

92 Ja minä rukoilin, sydämeni kovin taakoitettuna, en – en voinut mennä seurakuntaan sellaisena. Ja nähkääs, yleensä, joskus, Hän antaa minulle näyn näyttääkseen, että jotakin tulee tapahtumaan, mutta silloin, Hän ei tehnyt sitä. Ja minä vain rukoilin kuin viimeistä päivää siellä huoneessa, ja minä kuulin jonkun puhuvan. Lopetin rukoilun. Kuuntelin ja joku oli ovella, siellä oli… Se kuulosti vieraalta kieleltä, niin kuin saksalta tai hollannilta tai joltakin, se oli niin nopeata – pulinaa. Kuuntelin uudestaan ja ajattelin: "No, joku on tulossa ylös ja puhelee sille motellimiehelle saksaa, ehkä hän vastaa hänelle."

93 Ja minä jo lopetin rukoilun, nojasin tuoliin tällä lailla, kuuntelin, ja hän vain jatkaa puhetta. Ajattelin: "No, eikös siellä ole ketään vastaamassa", ja kuuntelin, ajattelin: "No mutta, onpa outoa."

94 Kadulla oli niitä vaakoja ja minä kuulin kaverin siellä huutelevan: "Aja pois!" tiedättehän, ja "Aja päälle!" Käännyin ympäri, ja katsoin siihen suuntaan enkä minä tuntenut suutani. Sain selville: minä olin se, joka puhui. Se olin minä. Ja minä olin aivan hiljaa, en tiennyt mistään mitään. Minä en hallinnut yhtään sen enempää sitä mitä sanoin, en mitään. Minä vain… Suuni vain liikkui, minä puhuin jotakin kieltä. Pysyin aivan hiljaa. Hetken päästä se loppui. Ja kun se oli loppu, ai että, tuntui kuin olisin voinut kiljua, olin – olin niin iloinen. En tiedä miten, mutta se taakka lähti minulta.

95 Ja niin menin kirkkoon sitten, kutsuin Billyä. Ja kun pääsin kirkolle… Herra Baxter oli tuon kokouksen järjestäjä. Ja hän oli – oli laulanut, odottanut. Olin yli puoli tuntia myöhässä. Ja minä sanoin hänelle, että olin vain myöhässä.

Ja – ja hän näki, että olin itkenyt ja hän sanoi: "Mikä hätänä?"

96 Ja minä sanoin: "Ei mikään." Ja jatkoin, ja juuri noin kymmenen mi-

nuutin päästä, eräs nainen tuli sisään auditorion perälle, ja hän oli asettumassa paikoilleen sinne. Ja kun me otimme naisesta selvää, hän oli tulossa Twin Citiesistä St. Paulista, ja Minneapolisista, jostakin noista kaupungeista… Hän oli niin huonona tuberkuloosin takia, että ambulanssi ei uskaltanut ottaa tuoda häntä, hänen keuhkonsa olivat niin kehnossa kunnossa, aivan hyytelönä. Niinpä pari veljeä otti vanhan Chevroletin ja otti takapenkin pois, ja pani hänen kenttävuoteensa sinne jonnekin, tai sängyn, ja pani hänet siihen ja toi hänet kokoukseen. Nainen halusi tulla.

97 Lääkärit olivat luovuttaneet. Ja matkalla sinne… He sanoivat, että pieninkin pomppu ja hän saisi verenpurkauksen ja se olisi sitten siinä. Ja he olivat ottaneet hänet ulos ja panneet hänet tasaiselle nurmelle. Ja pyhät [ihmiset] seisoivat siinä ja rukoilivat naisen puolesta. Ja hän oli juuri… Joka kerta kun hän hengitti, kuului kurlutusta; verta purskahteli hänen suustaan, aivan vain.

98 Ja yhtäkkiä, hän parani aivan äkisti! Ja hän pomppasi ylös siitä ja alkoi riemuita, tuli kirkkoon. Ja siellä takana hän todisti, aivan siellä takana.

99 Ja minä sanoin: "Mihin aikaan se tapahtui?" Ja kun hän sanoi ajan, mihin aikaan se tapahtui, se oli juuri samalla hetkellä, jolloin se puhe tuli minun kauttani. No, mitä se oli? Se oli Pyhä Henki, joka rukoili tuon naisen puolesta siellä! Ymmärrättekö, mitä tarkoitan?

100 Siis, Raamattu sanoo näin. Me joskus mutisemme sanoja. Me emme tiedä mistä puhumme. Mutta siinä kyse on Pyhästä Hengestä, joka tulee ulos, rukoilee asioiden, joita me emme ymmärrä, puolesta. Näettekö?

101 Ja tuo nainen parani silmänräpäyksessä. Me kuulimme hänestä pitkän aikaa sitten sieltä. Hän on täysin terve, parani täysin.

102 Siis, nähkääs Jumala tietää, missä noita asioita on, ja Hänellä on omat tapansa hoitaa se. Näettekö? Meidän pitää vain olla alamaisia sille, mitä Hän tekee. Ja sitten – sitten on hankala juttu tuolla kapealla veitsenterällä, pitää itsensä totuudessa, poissa fanaattisuudesta.

103 Siis, jos ette pidä varaanne, perkele työntää teidät fanaattisuuksiin, ja te menetätte kaiken kokemuksenne ja kaiken muunkin. – näettekö – kun teette sen. Mutta, jos voitte, pysykää täydessä totuudessa, pitäkää silmällä Raamattua ja pysykää siinä, ja pysykää sävyisinä ja nöyrinä, Jumala jatkaa teidän johtamistanne Golgataa kohti, noin vain tietä pitkin, jos

te pysytte sillä.

104 Ja se on juuri sitä, mikä se sinun oli, sisar. Jumala todella antoi sinulle siunauksen. Se voi olla varma merkki, että sinä tulet… Mutta minä en luottaisi siihen ymmärräthän, en sanoisi: "Herra sanoi minulle!" Koska minä sanoin tuosta kokemuksesta, että se rohkaisisi sinua jatkamaan uskomista. Mitä se sitten olikin, mitä Jumala teki siellä, toi noin Hengen sinun päällesi, sillä oli jokin tarkoitus. Se on voinut olla jotakin muuta, mutta jos se oli sinun miehellesi, hän tulee todella varmasti Jumalan valtakuntaan. Näin uskon.

155. Veli Branham, eikö olekin raamatullista, että nainen ei saisi puhua seurakunnassa?

105 Hänellä on täällä kaksi kysymystä. Totta. Se – se on totta. Ei ole oikein, että naiset ovat sananpalvelijoita ja – ja puhuvat seurakunnassa. Se on näin, I Kor. 14. luku.

106 Totta kai, koko seurakunta täällä, te kaikki tiedätte tämän. Ja täällä voi olla vieraita tänä aamuna, en tiedä. Mutta, ei ole oikein että – että nainen on sananpalvelija. Se – se on totta.

Minäpä luen sen teillä täältä, ja te – te voitte varmistua. Ja sitten te – te tiedätte: I Kor. 14. luku luulisin. Minä otan sen hetkessä, jos vain löydän… Kyllä, tässä se on.

> *…olkoot vaimot vaiti teidänkin seurakunnankokouksissanne, sillä heidän ei ole lupa puhua, vaan olkoot alamaisia, niinkuin lakikin sanoo* (Siis, laki ei antanut naisen olla pappina ja niin pois päin noina aikoina. Näettekö?).
>
> *Mutta jos he tahtovat tietoa jostakin, niin kysyköot kotonaan omilta miehiltään, sillä häpeällistä on naisen puhua seurakunnassa.*

107 Nyt, mikäli huomasitte, Korintto [Korintti] täällä… Monet näistä Korinton kristityistä ja monet… Maailman suuri jumalatar oli noina aikoina Diana, joka oli roomalainen jumalatar. Ja hän oli Efesoksen jumalatar. Ja häntä palvottiin kaikkialla maailmassa. Ja siis, hänen pappinsa… Totta kai, hän oli nainen, silloin, mikä aiheutti sen, että hänen pappinsa olivat naisia. Ja kun he kääntyivät kristityiksi Paavalin kautta… Nyt, Paavali oli vankilassa, kun hän kirjoitti näitä kirjeitä, tietenkin, Roomassa.

108 Nyt, hänelle kirjoitettiin kirjeitä, siis, kun siellä oli alettu puhua kielillä ja suuret lahjat alkoivat toimia ihmisten keskuudessa. No, nämä naiset ajattelivat jatkaa palvelustehtäväänsä.

109 Nyt, mikäli huomasitte, te, jotka luette Raamattuanne, 36. jakeessa hän sanoo.

Vai teistäkö Jumalan sana on lähtenyt? Vai ainoastaan teidänkö tykönne se on tullut?

Jos joku luulee olevansa profeetta tai hengellinen, niin tietäköön, että mitä minä kirjoitan teille, se on Herran käsky. Mutta jos... hän ei sitä ymmärrä, niin olkoon ymmärtämättä.

110 Nyt, muussa tapauksessa, naisten… Nyt, jos te otatte tämän kirjeen historian, seurakunnan, nämä naiset ajattelivat, että he olivat… jatkavat palvelustehtäväänsä aivan, kuten he olivat Diana-jumalattaren pappeja. Jumala ei ole nainen, Jumala on mies. Ja on olemassa vain yksi todellinen, ja se on mies. Nainen on miehen sivutuote. Miestä ei tehty naista varten, vaan nainen tehtiin miestä varten. Näettekö? Jospa vain avaisitte hengellisen ymmärryksenne, näettehän. Näettekö?

111 Mies – kun mies tuli aluksi maan päälle, hän oli sekä mies- että naispuolinen, feminiininen ja maskuliininen ennen kuin hänestä tuli sukupuoli. Näettekö? Naisellinen henki, heikompi henki, se, joka on arka. Ja sitten hän oli myös maskuliini: mies. Mutta kun Hän loi hänet, ja pani hänet eri… lisäämään maailmaa, Hän toi feminiinisen hengen hänestä ulos ja otti kylkiluun hänen kyljestään ja teki naisen.

112 Hänen ei tullut olla hallitsija! Kun hän aloitti sen alussa, hän sai aikaan koko inhimillisen lankeemuksen. Näettekö? Kaikki, ja se vieläpä oli… Hän oli lankeemuksen aiheuttaja. Ja sitten Jumala nosti hänet ylös ja toi elämän takaisin Kristuksessa kautta, naisen kautta. Mutta ei missään naisen sallittu koskaan – olla sananpalvelijana seurakunnassa.

113 Toisessa Timoteus-kirjeessä 3. luvussa, hän sanoo: ”Minä en salli, että nainen opettaa tai vallitsee miestään, vaan olkoot ääneti.” Ymmärrättekö? Eikä ole oikein, että nainen saarnaa, näin se on.

114 Nyt, olen nähnyt monia naisia, jotka olivat todellisia saarnaajia – ja he osasivat todella saarnata – kuten Aimee McPherson ja monet noista naisista. Mutta pankaapa kätenne heidän päälleen edes hetkeksi. Näettekö? Ei ole… Tiedän ihmisiä, jotka voisivat puhua kielillä tänä aamuna, jotka istuvat juuri tässä seurakunnassa. Jos ei olisi selittäjää, he eivät rohkenisi tehdä sitä. Näettekö?

115 Teidän pitää muistaa, nämä naiset syntyivät tiettyyn sukuun, niin että, kun he ovat… Teidän syntymällänne on hyvin paljon tekemistä sen

kanssa. Teidän nimenne, teidän – kaikki teissä (ymmärrättekö?) muodostaa teidät, ei väliä, mitä se on.

116 Minä voisin lähteä ulos täältä ja vetäistä pyssyn liipaisimesta ja tappaa jonkun miehen tänä aamuna mutta minä en tohtisi tehdä sitä. Mutta minä kykenen tekemään sen aivan hyvin, varmasti. Näettekö, kykenisin tappamaan ihmisen niin kuin te oravan, mutta te ette saa tehdä sitä. Näettekö? Ja tämä on sama juttu. Teidän pitää pitää silmällä näitä asioita, nyt ettette te… Nämä ovat Herran käskyjä.

117 Kun ihmiset kirjoittivat ja sanoivat: "No mutta, Pyhä Henki käski meitä!" – näettekö? – Paavali sanoi: "Mitä? Tuliko Jumalan Sana teistä? Tuliko se ainoastaan teiltä? Jos kukaan teistä kaikista – jos teillä on yhtään profeettaa siellä, he tietävät, että se, mitä minä teille sanon, on Herran käsky. Näettekö? Juuri niin! Mutta, jos joku mies siellä näyttää oman – oman – hän haluaa vastustaa – jos haluaa olla ymmärtämättä, antaa olla ymmärtämättä – näettekö? Jättäkää hänet rauhaan ja antaa hänen jatkaa eteenpäin – näettekö? – Älkää vastustako häntä." Mutta muistakaa, naisen ei pidä puhua seurakunnassa.

118 Ja siksi, tällä te voitte arvostella paimentanne tai mikä se onkin, onko hän hengellinen vai ei. Näettekö? Hän sanoi: "Jos joku ihminen on hengellinen tai profeetta, hän tietää, että mitä minä sanon, on Herran käsky." Näettekö?

119 Siitä syystä minä käsken ihmisiä menemään kastattamaan itsensä uudelleen Jeesuksen Kristuksen nimeen. Paavali teki niin, ja hän sanoi: "Vaikka enkeli taivaasta tulisi ja opettaisi jotakin muuta, hän olkoon kirottu." Ja tätä myös on jo opetettu täällä. Jos kukaan ihminen tulee… Jos enkeli taivaasta tulisi ja sanoisi: "Antaa naisten saarnata ja saarnaajien vihkiä heitä sananpalvelijoiksi!" Raamattu sanoo: "Hän olkoon kirottu." Nämä ovat Herran käskyjä täällä.

156. Onko oikein, että kristitty mies ja nainen suutelevat toisiaan (Voih!) **tervehdykseksi?**

120 No ei! Ei todella! Ei varmasti! Jos sinä jotakin naista suutelet, veli, se on sinun vaimosi – näettekö? – tai lapsesi, tai… Näettekö?

"Onko oikein… " Onkohan minulla sellainen oikeus!" "Onko oikein, että kristitty mies ja nainen suutelevat toisiaan tervehdykseksi?"

121 Ei varmasti! Ei todellakaan! Se… Älkää ikinä aloittako sitä! Kyllä! Ei varmasti! Pysykää etäällä naisista! Menkää kauas heistä! Todellakin!

122 Ovathan he sisariamme, mutta älkää… Sitä kyllä on. Sitä… Tuo juttu on mennyt jopa helluntaihin ja sitä kutsutaan ”vapaaksi rakkaudeksi.” Ja kun te teette – teille tulee jotakin sellaista, pysykää siitä erossa. Näin on!

123 En välitä kuinka puhtaita te olette… Sinä olet minun veljeni ja uskon, että olet – voit olla hyvä, pyhitetty, pyhä mies. Minulle on sama, kuinka pyhä sinä olet, olet silti mies. Enkä välitä kuinka pyhä nainen on, hän on silti nainen. Pysy erossa siitä siihen asti, että olet naimisissa. Tee vain näin!

124 Muistakaa, ruumis… Minä aion nyt puhua monimielisesti, että te vanhemmat ihmiset ymmärrätte. Te olette sekalainen joukko, mutta minä olen teidän veljenne ja tämä on kysymys. Näettekö?

125 Jokaisella inhimillisellä olennolla on erilaisia rauhasia. Naisella naisellisia rauhasia, sukupuolirauhasia. Miehellä on miehisiä rauhasia, sukupuolirauhasia. Ja noita rauhasia on ihmisen huulissa. Näin on.

126 Ja toinen juttu, joka tuotakoon tässä esiin, mies suutelee toista miestä suulle. Se on likaista! Saastaa! Ja mitä se saa aikaan? Aloittaa homoseksuaalisuuden. Pysykää erossa siitä! Sinä sanot…

127 Yksi kaveri kyseli minulta vähän aikaa sitten: ”Veli Branham, no silloinhan tervehdittiin toisiaan pyhällä suunannolla.” Silloin suudeltiin niskan taakse, se osui niskaan, ja suudeltiin niskan taakse. Se tapahtui ennen kuin kädenpuristus tuli. Se on tervehdys. Sillä lailla se on. Ei puristettu toisen kättä, vaan kiedottiin kädet toinen toisen ympärille ja suudeltiin toinen toistaan niskaan, ei huulille, eikä kasvoihin. Siitä tulee perversio. Pysykää erossa siitä! Älkää ikinä tehkö sellaista!

128 Nykyään, me puristamme toinen toistemme kättä. Jos te haluatte… Pankaa kätenne veljen ympäri, ja suudelkaa häntä niskaan, tai hän suutelee teitä niskaan, se kyllä käy, mutta älkää suudelko naista älkääkä antako sen naisen suudella teitä. ”Sisar, hetkinen vain, (näettekö?); pannanpa tämä nyt ojennukseen!” Ja niin, tehkää se.

129 Siis, mitä minä sanoin teille hetki sitten, kun aloitin? Kun te näette minkään – auton tulevan tietä 90 mailia tunnissa, menkää pois sen tieltä. Näin on! Kun te näette ensimmäisen kiemuran jostakin sellaisesta, pysykää siitä erossa, pysykää erossa siitä! Ja vain… Sellaisella maaperällä teidän pitää olla. Saatana tulee esittelemään sinulle jotakin, joka tuhoaa sielusi ja lähettää helvettiin. Karttakaa pahaa. Juuri niin!

130 Ole mies, ole nainen, niin… Minä aion nyt hetken puolustaa naisia.

Se on aika harvinaista, eikö ole? Sano – sanotaan, "Naiset aiheuttivat sen! Se on naisten vika. Jos hän ei olisi lähtenyt asemastaan, no, mieskään ei olisi lähtenyt omastaan." Totta. Se – sanotaan, että näin on. Hän jättää paikkansa. Mies ei voi olla paha, ellei ensin ole pahaa naista. Mutta muistakaa, ettei voi olla pahaa naista ilman pahaa miestä. Näin on!

131 Ja sinä, joka väität olevasi Jumalan poika, missä ovat sinun periaatteesi? Jos nainen on väärässä paikassa, etkö sinä ole Jumalan poika? Etkö sinä ole jalompi, vahvempi astia? Kuten Raamattu sanoo, hän on heikompi, silloin, jos hän on heikompi, näytä sinä silloin, että olet Jumalan mies. Sano hänelle: "Sisar, sinä olet väärässä." Näin on! Minä olen tehnyt niin, ja muutkin kristityt ovat tehneet niin. Ja sinä teet niin, niin kauan kuin olet kristitty, osoita se. Sinä olet Jumalan poika. Sinulla on valtaa enemmän itsesi suhteen kuin naisella on. Jos hän on heikko, tunnusta, että hän on heikompi. Ymmärrä hänen virheitään ja semmoista, tai yritä oikaista häntä. Sano: "Me olemme kristittyjä eikä meidän pitäisi tehdä niin." Näettekö? Ole tosimies, ole Jumalan poika ja vartioi [/suojele] naisia.

132 Ja siitä se suuri lankeemus alkoi alussa. Saatana oli Eevan kanssa. Juuri sitä kautta tuli tuo suuri ihmissuvun lankeemus.

133 Ja jos sinä olet Jumalan poika, ole vahva, ole tosimies. Jos et ole sellainen, viivy alttarilla niin pitkään, että sinusta tulee sellainen. Ja karta pahaa. Äläkä nyt ala tervehtiä…

134 Joku sanoi minulle jokin aika sitten nähneensä sitä pari kolme kertaa täällä minun seurakunnassani… Ei täällä seurakunnassa, vaan ihmisten, jotka käyvät täällä seurakunnassa. Ja jos te istutte täällä tänä aamuna, minä ajattelin upottaa tämän teihin todella hyvin. Ymmärrättekö?

135 Naiset, nuoret naiset, tulevat ja nämä miehet suutelevat näitä naisia. Älkää tehkö sitä! Älkää… Pysykää erossa siitä. Muistakaa tämä! Jos nainen on nuori, naimaton, tai mitä onkin, hän tulee olemaan jonkun vaimo joskus. Eikä sinulla ole mitään oikeutta tehdä sitä. Pysy erossa hänestä. Jos sinä haluat tervehtiä häntä, ole silloin Jumalan poika, purista hänen kättään ja sano: "Hyvää päivää sisar." Ja anna sen jäädä siihen. Näettekö?

136 Pysykää erossa noista jutuista. Se on saastaa. Ja pian joudut hankaluuksiin sen kanssa. Sinä… Voi, se on niin… Synti on niin mukavaa, ja se on niin maittavaa, ja niin miellyttävää. Ja siihen on niin helppoa lan-

geta. Ja parasta, mitä voi tehdä sille, aivan vain merkillekin siitä, pysykää kaukana siitä! Peräänny! Ole tosikristitty!

137 Ja miehen toisiaan suutelemisesta, jos sinä suutelet veljeäsi niskaan, ja siis haluat tehdä niin, ei siinä mitään. Älä suutele ketään miestä huulille ja suulle tai mitään sellaista, koska se – se ei ole oikein. Näettekö? Ei, se osoittaa, että sinussa on jotakin vähän pielessä alun perin. Näettekö? Siis, pysykää erossa siitä, karttakaa sitä. Älkää aloittako sitä täällä tabernaakkelin liepeillä. Ei, me emme todellakaan kannata sellaista täällä. Näettekö?

138 Sinä – jos haluat tavata veljeäsi, jos haluat suudella häntä niskaan, annan mennä ja tee se, mutta älä suutele ihmisiä suulle, koska se ei toimi, se ei ole oikein! Ja se ainoastaan panee alulle kieroutuman. Se panee alulle homoseksuaalisuuden ja semmoisen.

139 Ja on vain kaksi juttua, jotka tuovat sisään tuommoisia asioita… Jos te alatte, antakaa miesten… Olen nähnyt, no, monta kertaa ihmisten kesken, niitä tulee. Olen nähnyt seurakuntien, ja saarnaajien tulevan, kahmivan ja tarttuvan joka sisareen, ja halaavan ja suutelevan ja laittaa heidät istumaan. ”Hyvää päivää sisar, halleluja!” Kurottavan toiseen ja suutelevan häntä ja menee koko seurakunnan läpi sillä lailla. Minulle se on väärin!

140 Kun olin Suomessa, me olimme siellä… Te ehkä te tiedättekin tämän, meillä oli kokouksia ja minä olin NMKY:ssä. Siellä ei ollut saippuaa, Suomessa ei ollut puhdistusaineita. Ja vain… Minulla oli vähän parranajosaippuaa, ja jokaisen meistä piti seistä ottamassa pikasuihku, tiedättehän, tämän partasaippuan kanssa. Jokaisella oli vain yksi pala sitä. Eikä meillä ollut Suomessa saippuaa. Ja siellä pestiin sellaisella tahnalla, ja se melkein repii teiltä nahan päältä.

141 Sitten me… Sitten meille kerrottiin, että meidät vietäisiin suomalaiseen saunaan. Ja me menimme NMKY:hyn Ja siellä meidät vietiin saunaan. Se on tunnettu suomalainen sauna. Ja minä olen ollut sellaisessa ennen ja se oli mukavaa. Mutta minä ajattelin: ”No, olemme menossa… NMKY:hyn, se sopisi ihan hyvin.”

142 Mutta, kun lähdin sinne, Pyhä Henki sanoi minulle: ”Älä tee sitä.” Voi, on niin hienoa, kun on Pyhä Henki. ”Älä tee sitä.”

No, siinä paikassa minä, sanoin: ”Enpä usko, että haluan kylpeä tänä aamuna.”

Tohtori Manninen ja ne sanoivat: ”Voi, veli Branham,” sanoivat: ”siellä on isoja lasihuoneita ja,” sanoivat: ”se on niin kaunis.” Sanoivat: ”Ei se ole… ”

Yleensä, siellä tehdään – vettä heitetään niiden kuumien kivien päälle ja ne höyryttävät sinut, ja sitten hakataan koivun lehvillä, sillä lailla, ja sitten – ja sitten juostaan ulos ja sukelletaan kylmään veteen. Nuo suomalaiset menevät aivan lumeen ja jäihin ja semmoista. Mutta, tietysti, siihen on totuttu, suuret, isot, raavaat miehet. Ja sitten tullaan takaisin ja – ja otetaan se kuuma kylpy taas, kuumasta kylmään äkkiä noin vain. Mutta minun annettiin seistä siellä missä oli viileää ilmaa ja sitten takaisin, koska minusta ei ollut siihen. Pelkäsin, että minun sydämeni pysähtyy siitä, jos teen sen enkä ollut tottunut siihen.

Ja näin minä – minä pidin niistä kovasti, mutta jokin sanoi minulle, etten ottaisi sitä siellä ylhäällä. No, Howard, veljeni, ja veli Baxter ja kaikki menivät sinne ylös ja veljet, muut heistä, siis, kaikki puhuivat, tiedättehän, menevänsä ylös. Niinpä minä tulin vähän säikyksi, tiedättehän, koska Pyhä Henki sanoi: ”Älä tee sitä.”

Ja niin menin NMKY:lle ja he tulivat sisään, kaikki nuo miehet tervehtimään minua. Ja, oi, sanomalehdissä oli otsikkoja, ensimmäisellä ja toisella sivulla, joka päivä, kokouksista. Ja niitä oli joka puolella.

Minä menin pikku huoneeseen ja istuin, ja he kaikki menivät tuohon huoneeseen riisuutumaan. Ja kun he olivat siellä …riisuutumassa, tuli mukavan näköinen, pikkuinen, suomalainen, vaaleatukkainen tyttö, he ovat mukavaa väkeä, he ovat niin puhtaita kuin vain voi olla. Ja siinä tyttö tulee, pyyhkeet olalla, alkoi mennä huoneeseen. Minä sanoin: ”Hei, hei, hei! Seis! Psst!” Yritin pysäyttää hänet. Hän katsoi ympärilleen ja nauroi, ja meni sisään sinne ja antoi jokaiselle – ja nuo miehet; ilman vaatteita – pyyhkeen. Kukin nainen tuli ja sai oman miehen, otti hänet sinne ja jynssäsi hänet muitta mutkitta. Minä näin, mitä Pyhä Henki tarkoitti.

Ja niinpä, kun tulin takaisin ulos, sanoin: ”tohtori. Manninen”, sanoin, ”miten tuo nyt meni?” Te, kristittyinä, menette ja saunotte heidän kanssaan…”

”Voi”, hän sanoi, ”nuohan ovat pesijättäriä, veli Branham.”

Minä sanoin: ”Se on minulle sama, mitä he ovat. Se on väärin. Se ei ole oikein.” Sanoin: ”Luontokin opettaa sen.”

Hän sanoi: ”No, mutta, veli Branham, he ovat kasvaneet lapsesta pese-

mään. Aivan kuten sairaanhoitajat Amerikassa, ja semmoiset; he ovat kasvaneet siihen."

Minä sanoin: "Se on sama, mitä he ovat, se on silti väärin. Ehdottomasti. Kyse on naisesta ja miehestä ja heidän pitää olla erillään, ja peittää itsensä toisiltaan." Aamen.

Minä en halua nyt aloittaa siitä, alkaisin saarnata hetken päästä, enkö alkaisikin? No niin.

156b. Selittäisitkö apostolisen uskon.

Tämä on yksi kysymys. Tässä on yksi, kaksi, kolme kysymystä. *Apostolinen usko* tarkoittaa: "apostolien usko." Sitä apostolinen usko merkitsee, että te pitäydytte Raamatussa. Siis se, mitä kutsutaan nykyään apostoliseksi uskoksi, ei monikaan pidä kiinni Raamatusta. Mutta apostolinen usko tarkoittaa apostolista uskoa, Raamatun apostolista uskoa. Selvä.

156c. ... ja ryhmä, joka nimittää itseään fundamentalisteiksi, ovatko nuo kaksi ryhmää pelastettuja?

Siis, minä en tiedä. Nähkääs, en tiedä, miten vastata tähän. Siis: "Ovatko nuo kaksi ryhmää pelastettuja?" Minä en tiedä.

Selittäisitkö eron hengen ja...

Ai, tämä on nyt eri kysymys.

Siis, "Ovatko nämä kaksi ryhmää pelastettuja?" Minäpä teen tämän vähän ymmärrettävämmäksi teille, ja sanon: "Minä en tiedä. En todellakaan tiedä.

Muistakaapa nyt, nämä ovat minun ajatuksiani, se voi mennä väärin. Minusta, siis, jos roomalaiskatolinen tai mikä hän onkin, metodisti, presbyteeri, Church of Christ, luterilainen, missä hyvänsä onkin, jos hän uskoo Herraan Jeesukseen Kristukseen ja luottaa pyhästi Häneen pelastuakseen, minä uskon, että hän on pelastettu.

Mutta, nähkääs, roomalaiskatolinen kirkko ei tee niin. He uskovat, että kirkko pelastaa heidät. Niin kuin tuo pappi tässä taannoin sai minusta ilmat pihalle sanoessaan: "Missään muualla ei ole pelastusta kuin kirkossa, siis roomalaisessa kirkossa." Siis, se on väärin. Pelastus tulee Jeesuksen Kristuksen kautta. Näin on. Ei kirkon kautta, vaan Kristuksen.

Siis, jos hän on apostolinen, tai, kyllä, apostoliset ja fundamentalistit kutsuvat itseään…

Siis, niin kuin eräs fundamentalisti tuli luokseni, tänne vähän aikaa

sitten, ja hän sanoi minulle, sanoi: ”Sinähän olet vähän kallellaan kalvinismiin päin, etkö olekin?”

Minä sanoin: ”No, sikäli, kun Kalvin pysyy Raamatussa, minä olen hänen kanssaan.” Sanoin: ”Minä seuraan Raamattua, ja jos Kalvin pitäytyy Raamatussa. Mutta, jos hän tulee ulos Raamatusta, minä jatkan matkaa ja uskon Raamattuun.”

Hän sanoi: ”No,” hän sanoi, ”minäpä sanon sinulle jotakin. Sinä kerroit – olen kuullut sinun sanovan, että jos ihminen on kerran pelastettu, hän ei voi koskaan hukkua.”

Minä sanoin: ”Täsmälleen niin Kirjoitukset sanovat. ’Hänellä on Iankaikkinen Elämä eikä hän joudu tuomittavaksi tai tuomiolle, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään.’” Sanoin: ”En minä ole se, joka sen sanoi. Jeesus Kristus sanoi sen.”

Hän sanoi: ”Sitten minä haluan kysyä sinulta jotakin.” Sanoi: ”Uskotko, että Saul oli pelastettu?”

Sanoin: ”Saul, kuningas Saulko?”

Hän sanoi: ”Kyllä.”

143 ”No takuulla”, minä sanoin.

Hän sanoi: ”Muistathan, että hän oli profeetta.”

144 Minä sanoin: ”Täsmälleen, Raamattu sanoo, että hän profetoi profeettojen kanssa.” Hänellä oli profetian lahja. Hän ei ollut profeetta, vaan hänellä oli profetoimisen lahja, koska hän oli siellä noiden profeettojen kanssa, kun he profetoivat. Mutta me tiedämme, että Samuel oli profeetta tuona aikana, niinpä, mutta Saul profetoi profeettojen kanssa.

Hän sanoi: ”Silloin, jos hän oli profeetta, silloinko hän oli pelastettu?”

Sanoin: ”Varmasti!”

Hän sanoi: ”Siinä tapauksessa, minä haluan kysyä sinulta jotakin.” Hän sanoi: ”Haluan kysyä sinulta jotakin.” Hän sanoi: ”Ja silloinhan sinä sanot, että Saul oli pelastettu, ja hän – Raamattu sanoo, että Herra jätti hänet ja hänestä tuli Jumalan vihollinen ja hän teki itsemurhan ja sinä sanot, että hän oli pelastettu?”

145 Minä sanoin; ”Ja sinäkö olet fundamentalisti?” Sanoin: ”Veli, sinä et lue ihan oikein, siinä se. Sinä et lue sitä, mitä Sana sanoo.”

Hän sanoi: ”No, Ei Saul voinut olla pelastettu, jos hänestä tuli Jumalan vihollinen.”

Minä sanoin: ”Saul oli pelastettu.”

”Ai”, hän sanoi…

146 Minä sanoin: ”Hän oli profeetta, hänen piti pelastua. Näettekö? Jumala pelasti hänet, eikä Jumala ole ”ottaja-antaja”, niin kuin sitä sanotaan. Hän ei… No, jos Jumala antaa sinulle Pyhän Hengen tietäen, että tulee menettämään sinut aivan kohta, miten järjetöntä Häneltä olisikaan antaa sinulle Pyhä Henki alun pitäenkään.”

147 Te voitte esittää Pyhää Henkeä ja käyttäytyä niin kuin sinulla olisi Pyhä Henki, mutta jos sinulla on Pyhä Henki, Jumala tuntee sinut alusta loppuun asti. Näin on! Se olisi huono tapa hoitaa asioita. Jumala ei hoida omiaan kuin… Hän on ääretön, hän tiesi lopun alusta alkaen ja tunsi kaiken, mitä tulisi olemaan täällä. Jokaisen kukan, joka hyttysen, joka tulisi olemaan maan päällä, Hän tiesi kaiken siitä ennen kuin maailma edes alkoi. Niin nähkääs, miksi hän hoitaisi asioita sellaisella tavalla? Hän ei tee niin.

148 Jos sinulla on kerran… jos sinulla on todella Pyhä Henki, sinä olet ikuisesti pelastettu. Minä voin todistaa sen Kirjoituksilla, ja meillä on aikaa ajan päälle. Mutta aikaa säästääkseni, että saisin otetuksi nämä kysymykset, minä sanon näin, ymmärrättehän? että tämä kaveri sanoi: ”No, mitäs sinä sitten sanoisit Saulista?”

149 Sanoin: ”Varmasti Saul oli pelastettu.” Sanoin: ”Muista, Saul lankesi ja meni pois Jumalan tyköä, koska hän oli ahne. Hän piti rahasta.” Hän toi noita uhreja ja semmoisia, kun Samuel, Jumalan Sanan kautta käski tuhota kaiken. Mutta Saul säästi tuon kuninkaan, ja säästi paljonkin tavaraa ja toi ne esiin… Näettekö? Jumalan Sanan seuraamisen sijaan, juuri niin, kuin se on kirjoitettu, te panette siihen oman mielipiteenne, ja siinä te lankeatte.

150 Ja siinä minun mielestäni kirkkokunnat ja sen semmoiset, ne lankeavat, koska ne eivät seuraa Sanaa. Ja jos te näytätte niille Sanaa, ne kääntävät sille selkänsä sanoen: ”No, meidän seurakuntamme opettaa kyllä *näin*.” Se ei ole oikein, asia menee niin kuin Jumalan Sana sanoo!

151 Ja Samuelin käskettiin mennä sinne – tai siis Saulin – ja tuhota täysin kaikki, ”Kaikki, tuhoa se kaikki.” Sen sijaan, hän säästi jotakin uhriksi ja hän säästi tuon kuninkaan hengen ja hän teki kaikkea. Ja Samuel meni hänen luokseen ja sanoi, että Jumalan Henki oli lähtenyt hänestä ja – ja semmoista.

152 Ja Samuel kuoli. Ja noin kahden vuoden päästä, siis, silloin Saulilla oli… Jumalan Henki lähti hänestä, muttei hän ollut kadotettu. Ei varmasti ollut, voitelu lähti hänestä. Siis katsokaapa ja nähkää, oliko näin.

153 Saul joutui niin kauas Jumalasta, että kun hän lähti taisteluun… Hän valmistautui lähtemään taisteluun. Ja hän pelkäsi mennä taisteluun ja hän – hän pyysi Herralta unta. Herra ei halunnut antaa hänelle unta. Siihen aikaan maassa ei ollut profeettoja, ei profeettoja. Samuel oli profeettana. Oli kyllä profetoijia, ja niin pois päin, mutta ne – hän ei saanut Jumalalta vastausta millään keinolla. Hän meni jopa Uurimin ja Tummimin tykö ja kysyi sieltä. Eikä valojen välke Uurimissa ja Tummimissakaan vastannut hänelle. Ja mitä hän tekikään? Hän ryömi johonkin luolaan, jossa oli eräs noita, ennustaja. Ja tämä noita… Saul naamioi itsensä palvelijaksi ja meni sinne ja hän sanoi: ”Nostattaisitko minulle profeetta Samuelin hengen?”

Ja nainen sanoi – hän sanoi: ”No mutta, sinähän tiedät, mitä Saul on sanonut.” Nainen puhui Saulille, muttei tiennyt sitä. Hän sanoi: ”Saul sanoi, että kaikki, joilla on vallassaan vainajahenki, täytyy tappaa.”

Saul sanoi: ”Minä suojelen sinua Saulilta, mutta nostata minulle Samuelin henki.”

Ja niin noita teki taikojaan ja ensimmäiseksi siis, kun hän näki Samuelin nousevan, hänen henkensä tulevan, materialisoituvan heidän edessään, nainen sanoi: ”Minä näen jumalolennon nousevan maasta.”

154 Siinä on yksi lohdutuksista. Katsokaapa tuota vanhaa Samuelia, joka siinä seisoo. Hän oli ollut kuolleena kaksi vuotta, mutta siinä hän vain seisoi. Ei vain… Hän seisoi siinä profeetan asussaan. Ei ainoastaan elävänä, vaan hän oli yhä profeetta. Halleluja!

Nainen sanoi: ”Sinä olet pettänyt minut.” Profee…

Ja Saul sanoi: ”Samuel, minä en tiedä, mitä tehdä. Olen menossa taisteluun huomenna ja Henki on lähtenyt minusta.” Hän sanoi: ”En saanut edes unta Jumalalta eivätkä Uurim ja Tummimkaan puhu minulle. Olen kauheassa tilassa.”

155 Hän sanoi: ”Minä näen, että sinusta on tullut Jumalan vihollinen,” hän sanoi: ”miksi sinä olet kutsunut minut pois levostani?” Näettekö? Näin Samuel sanoi. Sanoi: ”Miksi sinä kutsuit pois levostani, kun sinusta on tullut Jumalan vihollinen?” Ja sitten hän jatkoi ja sanoi hänelle. Hän sanoi… Mutta, muuten, hän sanoi hänelle Herran Sanan. Ja näin

tehtyään… Siis, muistakaa nyt, hän oli ollut kuolleena kaksi vuotta. Mutta hän sanoi: "Minä sanon sinulle Jumalan Sanan", ja sanoi: "Huomenna sinä tulet kaatumaan taistelussa, ja Joonatan, poikasi, kaatuu sinun kanssasi. ja…" hän sanoi, "Tähän aikaan huomisiltana, sinä olet minun tykönäni." Jos hän olisi ollut kadotettu, niin olisi profeetta Samuelkin ollut. Sitä on fundamentalismi, näettehän, se niin kutsuttu -. Näettekö, näettekö? Hän sanoi: "Sinä olet minun luonani huomenillalla tähän aikaan." Näettekö? Siis, jos Saul oli kadotettu, niin Samuel oli myös, koska he molemmat olivat samassa paikassa.

156 Ei, ei! Fundamentalisti, sinä… Fundamentalisti, niin kutsuttu, kuten Church of Christ – niin kutsuttu, ja kristitty – niin kutsuttu, kristillisyys – niin kutsuttu. Nykyään, koska sinä olet amerikkalainen, sinun oletetaan olevan kristitty, koska olet amerikkalainen. Näettekö? Se – se on *niin kutsuttua* kristillisyyttä. Mutta aito kristitty on uudestisyntynyt Hengen mies, tai uudestisyntynyt Hengen nainen. Se on todella… Nämä muut teeskentelevät, mutta kristityt ovat Jumalan kutsumia.

157. Selittäisitkö eron hengen ja sielun välillä.

157 Siis, nyt, tämä on vaativa. Mutta ensiksi, sinä olet, kolmiyhteinen olento, kuten Isä, Poika ja Pyhä Henki. Isä, Poika ja Pyhä Henki ovat yhden persoonan kolme nimikettä, joka on Jeesus Kristus. Ja sinä olet sielu, ruumis ja henki. Mutta noita kolmea tarvitaan muodostamaan sinut. Vain yhden noista varassa. sinä et ole sinä. Nuo kolme tarvitaan muodostamaan sinut.

158 Kuten sanoin yhtenä päivänä: "Tämä on minun käteni. Tämä on minun sormeni. Tämä on minun nenäni. Nämä ovat minun silmäni, mutta kuka *minä* olen?" Kuka on se minä, jolle tämä kuuluu? Se on sitä, mikä on minun sisälläni. Se on se äly.

Jos nämä silmät, jos nämä kädet – jos tämä ruumis seisoisi tässä, kuten se on tänään, silti minä en – en voisi… Minun ruumiini voi olla täällä, mutta *minä* voin olla poissa siitä, mitä minä olen. Mikä – kuka sitten olenkin, sisälläni, on poissa. Se – se osa – osa on tuo henki. Sielu on tuon hengen luonne, niin että, kun Pyhä Henki tulee sinuun, Se ei tee mitään… Sinä… Se muuttaa, tai muuntaa sinun henkesi toisenlaiseksi sieluksi. Ja tuo sielu on toisenlainen luonteeltaan tuossa hengessä. Sielu on sinun henkesi luonto.

159 Aluksi, sinä olit ilkeä ja paha, ja vihaa ja pahuutta ja riitaa. Nyt olet rakastava, herttainen, ystävällinen, ja – ja… Ymmärrättekö tuon eron?

Kyse on luonteestasi. Sitä kutsutaan, minä kutsun sitä siksi. Juuri sinun sielusi on muuttunut. Se vanha sielu kuoli ja tuo uusi sielu, joka on uusi luonto, on syntynyt sinuun. Näettekö?

160 Sinun aivosi eivät ole sinun älykkyytesi. Sinun hengessäsi, sisälläsi, on sinun älykkyytesi. Sinun aivosi ovat kasa materiaa ja soluja ja niin edelleen, niillä ei ole älyä itsessään. Jos sillä olisi, silloin, niin kauan kuin ne ovat olemassa, oletpa sitten elävä tai kuollut, se toimisi silti. Näettekö? Mutta kyse ei – kyse ei ole aivoistasi, kyse on hengestä sisälläsi. Ja sinun sielusi on tuon hengen luonto. Hengen sielu kontrolloi – henki kontrolloi sinun ruumistasi. Näettekö? Tässä se on.

Nyt minun pitää pitää kiirettä, koska me alamme olla vähän myöhässä. Nyt, luulen – minä luulen, että tämä hoiti tuon.

158. Veli Branham, selittäisitkö – tekisitkö selväksi pitääkö naisen todistaa tai puhua kielillä seurakunnassa.

161 No, uskoisin, että jos tämä nainen on seurakunnan saarnaaja; hänen ei pitäisi olla saarnaaja. Mutta, jos hänellä on kielten lahja ja hän puhuu seurakunnassa, jossa on – profeettoja ja – ja lahjat on koottu yhteen, uskon, että hänellä on oikeus tehdä se. Koska, Raamatusta näemme, että siellä oli profetissoja kuten Miriam ja muut, eivätkä he olleet – heillä ei ollut valtaa… Jos minä menisin nyt pikku saarnaseeni täällä, minä otan sen siinä.

162 Mutta naiset, jos heillä on lahjoja… Siis, oikea tapa, johon uskon, että kun me kokoonnumme pian… Kun meidän seurakuntamme pääsee vakiintumaan vähän enemmän… Ja – ja, muuten, kun meillä on uusi ryhmä, uusi eräs toinen seurakunta on yhdistymässä ja…?… on tulossa tämän seurakunnan kanssa heti, kun me saamme tilaa heille ja kaikelle. Eräs toinen seurakunta on tulossa yhteen tämän seurakunnan kanssa, ei mikään organisaatio, tulee joukkona, ryhmänä, seurakuntaan. Ja – ja he ovat sellainen ryhmä lahjakkaita ihmisiä.

163 Ja siis, kun tullaan yhteen, pitää tehdä niin, että näiden lahjakkaiden ihmisten pitää kokoontua tiettyinä aikoina keskenään, ja katsoa, mitä Henki sanoo heille. Ja sitten asia voidaan tuoda julki lavalta. Ja nuo ihmiset… Se tapahtuu seurakunnan rakennukseksi.

164 Nyt, jos te puhutte kielillä, ja siis, kukaan ei selitä sitä… ja sitten, kun te olette kokouksessa, se on niin epäkunnioittavaa, tiedättehän te. Joskus te huomaatte… Minä olen ollut seurakunnassani antamassa altta-

rikutsua, ja joku nousee ylös ja katkaisee alttarikutsun puhumalla kielillä. Siis nähkääs, nyt tuo ihminen voi puhua kielillä asianmukaisesti, se on voinut olla Pyhä Henki, mutta siis, kun ei ole opetettu mitä tehdä, kuinka pitää se…

165 Olen istunut lavalla ja kuullut saarnaajan saarnaavan ja nähnyt, kun hän pääsee asiaan… Voi että, kuinka minä halusin nousta ja auttaa häntä niin kovasti, etten tiennyt mitä tehdä. Ja te olette tehneet samaa, me kaikki teemme sitä. Mutta, mistä on kyse? Se on epäkunnioittavaa. Istu. Kunnioitusta veljeni.

166 Minä kuulin – kuulin veli Nevillen saarnaavan ja hän kuuli minun saarnaavan, kun me, ilman epäilystä, me… Veli J. T. Täällä ja kaikki, tai – ja te kaikki, me kuulemme, kun toinen saarnaa, ja ajattelemme: "Oi veli, minä luulen, että nousen ylös ja päästän veljeni pälkähästä." Näettekö? Näin on; olkaa hiljaa. Näettekö? Tehkää niin.

167 Mutta, uskon, että jos tuo nainen… Kysymys kuului, että jos naisella kielilläpuhumisen lahja ja hän haluaa puhua, luulisin, että kun aikaa kuluu, hänellä on oikeus puhua puhuen kielillä, muttei saarnata tai vallita miestä. Kun nainen on saarnaaja, totta kai hän on miehen yläpuolella.

159. Veli Branham, olin naimisissa naisen kanssa, joka oli ollut naimisissa ennen. Me erosimme, ja hän on ollut naimisissa kaksi kertaa sen jälkeen. Raamattu sanoo, että, jos me haluamme naimisiin – jos me haluamme naimisiin, että kääntyisin… ensimmäisen vaimon puoleen. Siis, voinko palata hänen luokseen, joka oli jo ollut naimisissa, vai olisinko minä vapaa.

168 Siis, no, veljeni, tässä on ainut tapa, jolla minä voisin tehdä sen. Siis, tämä on iso asia, ja jonain päivänä – minä haluan, jos – jos seurakunta saadaan organisoitua ja oikaistua sille paikalle, missä sen pitäisi olla tai… Minä – minä sanon tämän kunnioituksella, minä… Tässä avioliitto-, ja avioeroasiassa seurakunnissa on kaksi puoluetta, toinen kannattaa toista, toinen toista. Ja minun kantani on, armo sydämessäni, Jumalan ja Hänen Raamattunsa edessä, ne ovat molemmat väärässä. Näettekö? Mutta on olemassa totuus.

169 Mikäli panitte merkille, mitä Jeesus sanoi… Siis, tässä, minulla on veli, oma veriveljeni, joka oli menossa naimisiin erään naisen kanssa. Ja veljeni on ollut naimisissa aiemmin ja hänellä on lapsikin erään hyvän naisen kanssa. Ja veli tuli luokseni, että vihkisin heidät. Sanoin: "En to-

dellakaan!"

170 Jeesus sanoo Matteus 5: "Joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, muun kuin huoruuden tähden (joka hänen on pitänyt tehdä ennen kuin hän oli naimisissa eikä kertonut siitä), saattaa hänet [naisen] tekemään huorin: joka nai sen, joka on hyljätty, tekee huorin." Siis, älkää tehkö sitä. Ei, te ette voi palata takaisin teidän – sinun ensimmäisen vaimosi tykö, jos hän on mennyt uudelleen naimisiin. Mutta, jos sinä – nainen eroaa ja panee sinut pois…

171 Silloin, sinä sanoit: "Olenko vapaa?" Minäpä luen uudestaan. "Minä olin naimisissa naisen kanssa, joka ei ollut ollut naimisissa ennen. Me erosimme, ja hän on ollut naimisissa kaksi kertaa sen jälkeen. (Oletan, että tämä henkilö on pysynyt naimattomana.) Raamattu sanoo, että, jos haluamme naimisiin, kääntymään… ensimmäisen puoleen."

172 Et varmasti! Mennäänpä leeviläisiin lakeihin. Sinä palaat tuon naisen luo, hän on toisen omaisuutta. Sinä tulisit saastutetuksi ja tekisit itsestäsi pahemman kuin koskaan. Ei, sinun ei tule ottaa vaimoa takaisin, joka on naimisissa toisen kanssa.

173 Siis: "Voinko palata hänen luokseen, joka on ollut naimisissa ennen, vai – vai olisinko minä vapaa?" Sinä olet vapaa! Pysy vapaana! Kyllä, älä palaa takaisin. Älä todellakaan! Nainen on naimisissa toisen kanssa, pysy erossa hänestä. Näin on! Älä… Se saastuttaa…?… Ymmärräthän. Jos meillä olisi vähän enemmän aikaa, minä haluaisin mennä siihen. Mutta todella sinun kysymykseesi, veljeni, kuka sitten oletkin. Ei, todellakaan! Älä palaa ottamaan tuota naista, kun hän on mennyt naimisiin kaksi tai kolme kertaa teidän avioliittonne jälkeen. Se on väärin.

174 Minä vihin erään parin tässä vähän aikaa sitten, jotka olivat olleet ennen naimisissa, ja he erosivat ja menivät teilleen, ja – vanhempi pariskunta. No, he olivat veli ja sisar Puckett. He juuri olivat kyseessä. He eivät vain tulleet toimeen keskenään ja heidän välillään oli jotain nahinaa. He erosivat. Nainen eli niin uskollisena ja yksin kuin vain voi, ja mies samoin. Jonkin ajan päästä, he ymmärsivät, miten hulluja he olivat olleet, ja he palasivat ja halusivat mennä naimisiin. Sanoin: "Varmasti!" Näettekö? "Kyllä se käy, näinhän teidän pitäisikin olla." Niinpä he… No, he olivat naimisissa koko ajan. Eivät he olleet eronnet ollenkaan. Annoin ainoastaan paperit, että voivat asua yhdessä miehenä ja vaimona, siinä kaikki, koska me olivat naimisissa jo alun pitäenkin.

160. Mitä nuo kirjaimet katolisessa krusifiksissa tarkoittavat? (Katsotaanpa.) **Mitä nuo kolme kirjainta katolisessa krusifiksissa tarkoittavat?**

175 Jaa, minusta kaikki krusifiksit ovat samanlaisia, mikäli en… Minun on tarkistettava se. Mutta siinä on I-N-R-I, joka tarkoittaa: "Jeesus Nasaretilainen, Juutalaisten Kuningas." Näettekö? Sitä se on, minä en tiedä olisiko niillä jotakin muuta erikoista tai jotakin muuta. Mutta nuo kirjaimet tarkoittavat: "Jeesus Nasaretilainen, Juutalaisten Kuningas." I-N-R-I, se on krusifiksissa.

161. Olisiko väärin käyttää kymmenyksiä rukoushuoneen rakentamisen rahoittamiseen?

176 Siis, nyt, tämä – tämä on aika arkaluonteinen pikku juttu seurakunnalle. Ei, oikeasti kymmenyksien on mentävä sananpalvelijalle. Näin on! Raamatussa oli laatikko, joka pantiin ovelle Vanhassa Testamentissa, kun rakennettiin. Tuo laatikko oli rahasto, jonne ihmiset panivat remonttia varten… Tehän olette lukeneet sen monta kertaa Vanhasta Testamentista. Niillä pidettiin yllä rakennuksia ja sellaisia… Kaikki rakennuksen remontit hoidettiin tuosta rahastosta. Mutta kymmenesosa meni – kymmenesosa kymmenyksistä – kaikki kymmenykset menivät papeille, ihmisten paimenille. Kyllä, kymmenysten ei tule mennä mihinkään muuhun.

177 Tiedän, että ihmiset ottavat kymmenyksensä ja antavat leskivaimolle. Se on väärin. Jos sinulla on jotakin annettavaa leskivaimolle, anna, mutta älä anna hänelle Jumalan rahoja. Ennen kaikkea, ne eivät ole sinun. Ne ovat Jumalan!

178 Jos sinä lähetät minut kaupungille hakemaan leipää ja annat minulle 25 senttiä leipää varten, ja minä kohtaan kadulla jonkun muun, joka tahtoo sen… jotakin muuta, ja minä annan hänelle 25 senttiä, nähkääs, minä annan hänelle sinun rahasi. Jos minulta pyydettäisiin jotakin muuta, annetaan ihmisten tulla tälle taskulle ja annetaan heille minun rahaani, mutta tämä on sinun rahaasi. Ja kymmenesosa siitä on Herran. Ja leeviläiset, papisto, elää kymmenesosasta.

179 Tuo kymmenesosa pitää olla kymmenyksiä, joka pitää tuoda varastoon Jumalan lupauksen kera, joka siunaa sen. Ja todisteena, Hän sanoo: Jos ette usko, koetelkaa Minua ja katsokaa ettenkö minä tee sitä." Näettekö? Juuri niin!

180 Kymmenykset menevät seurakuntaan paimenelle ja niin edelleen elämiseen. Ja sitten rakennusvarat ja sellaiset ovat kokonaan eri rahasto. Siis. tämä – tämä on Sanan mukaista.

181 Silloin, kun me aloitimme, minä haluaisin ottaa illan… Minä kävin läpi jonkin aikaa sitten, ennen kuin lähdin tabernaakkelista ja varasin kaksi tai kolme viikkoa vain tuollaisia aiheita varten ja vedin sen yhtä soittoa ja osoitin, mitä kymmenykset olivat seurakunnassa.

162. Onko mitään väärää siinä, että kuuluu johonkin loosiin, kun on tullut kristityksi, niin kuin vapaamuurareihin?

182 Eihän toki! Sinä olet kristitty siellä, missä olet. Ei sillä ole väliä, missä sinä olet. Sinä voit olla silti kristitty.

163. Mikä sinusta tuntuu parhaalta tavalta löytää Herra... Mikä sinusta – mikä sinusta tuntuu parhaalta tavalta löytää Herran tahto tärkeissä kysymyksissä?

Siis, antakaas… luulisin, että minä… Katsotaanpa saanko tähän jatkoa. ”Mikä sinusta – mikä sinusta tuntuu parhaalta tavalta (ymmärtääkseni tässä pitäisi olla pilkku, luulisin)… löytää Herran tahto tärkeissä kysymyksissä? ”Mikä sinusta tuntuu parhaalta tavalta löytää Herran tahto tärkeissä kysymyksissä?”

183 Kuulehan, rakas ystävä, paras tapa löytää Jumalan tahto tärkeissä kysymyksissä, on rukous. Näettekö?

184 Siis, kuulkaapa… Tässä hieno pieni juttu täällä. Jos te – jos – jos teillä on asia, joka on hyvin tärkeä… Siis, näin se pitää tehdä. Minä vien sen Herran eteen. Ja se on aina ollut minun voimani. Minä odotan Herraa ja katson, mitä Hän sanoo. Ja minä vain pidän itseni puolueettomana sen suhteen; en ota kumpaakaan puolta, ja sano: ”Nyt, taivaallinen Isä, se – se voi… ”

185 Koska siis, minun tapauksessani useimmiten, on hyvin tärkeää, minä odotan näkyä. Mutta monien ihmisten kohdalla, Jumala ei toimi näkyjen kautta. Siksi siis, minä en neuvoisi tekemään sitä. Näettekö? Koska vain joillakin ihmisillä on näkyjä ja toisilla jotakin muuta. Siinä, missä sinä teet muuta, mitä minä en voi tehdä, ehkä – sinun tapasi palvella Herraa – minä taas teen jotakin, mitä sinä et voi tehdä. Näettekö? Jumala toimii eri tavoin kanssamme.

186 Ja siis, jos minä olisin sinun asemassasi eikä minulla olisi näkyä Herran edestä, minä odottaisin Herraa ja sanoisin: ”Herra, näytä Sinä minul-

le minkä päätöksen minä teen." Ja sitten, se mihin tunnet johdatusta – sitten odota vähän – sitten odota vähäsen pitempään, ja mihin suuntaan, mille puolelle kallistut, mihin suuntaan Henki… Sano: "Nyt, Isä, sinä tunnet sydämeni, ettei minulle sillä ole väliä, mutta minä – minä haluan tietää, mitä Sinä haluat tehdä asian suhteen."

187 Sillä tavalla minä teen kokousten kanssa joskus. Minä tunnen johdatusta mennä siihen suuntaan tai tähän suuntaan, sitten minä vain kuljen siihen suuntaan. Sillä tavalla se pitää tehdä, koska asia on silloin rukouksessa. Sinä teet vain parhaasi.

188 Ja minä uskon, ystävät, niin kuin Paavali eli – Uudessa testamentissa, menneinä päivinä. Hän oli kahden tulen välissä. Ja hän lähti väärää tietä ja sai kutsun Makedoniaan. Ja minä uskon, että jos te teette päätöksen Jumalan hyväksi ja teette sen niin hyvin kuin voitte, minä uskon, että Jumala oikaisee teidät, älkääkä – pitää huolen siitä, ettette te joudu harhateille. Minä uskon, että Jumala tekee sen. Katsotaanpa.'

164. Veli Branham, mitä tapahtuu niille ihmisille, joita pidetään nukkuvana neitsyenä, kun heidät tuomitaan tuomiolla?

189 No, nukkuva neitsyt tulee pelastumaan tietenkin. Hän tulee pelastumaan tuomiolla. Hän ei todella tule olemaan morsian, mutta hän on ryhmä pelastettuja ihmisiä, joka tulee tuomiolle, joka ei kuulu morsiameen. Mutta kunhan vain he ovat neitseitä, he ovat Jumalan edessä. Näettekö? He tulevat pelastumaan. Hän erottaa… He ovat lampaita Hänen oikealla puolellaan. Ja pelastumattomat tulevat olemaan vuohia Hänen vasemmalla puolellaan Valkoisen Valtaistuimen tuomiolla.

Voisin käyttää tähän paljonkin aikaa, mutta alkaa olla vähän myöhä.

165. Onko mahdollista, että Pyhällä Hengellä täytetty ihminen tulee vedetyksi – vedetyksi – tekemään pikku asioita... saatetuksi tekemään pikku – pikku asioita, joita hän ei halua tehdä?

190 Kyllä! Kyllä vain! Kyllä, Pyhällä Hengellä täytetty henkilö… Sinä olet juuri sellaisella paikalla, jossa sinut voidaan vetää näihin juttuihin. Sinä todella olet asettunut esille maalitauluksi. Kun sinä palvelet piilossa perkelettä, hän antaa sinun vetelehtiä ympäriinsä miten tahdot, mutta kun sinä kerran siirryt Kristuksen puolelle, sinä siirryt silloin toiselle puolelle, hän suuntaa kaikki tykit joka suunnalta suoraan sinuun. Joka kiusauksen, kaiken, minkä voi heittää päällesi, sinä tulet saamaan. Mutta mitä sinulla silloin on? "Suurempi on Hän, joka on sinussa kuin se, mi-

kä on maailmassa." [1. Joh. 4:4] Näettekö?

191 Siis, täällä sinä et ole ollutkaan missään taistelussa, sinä vain kuljeskelit pitkin. Näettekö? Mutta nyt, olet – sinä olet peseytynyt, pukeutunut, ajanut partasi, kammannut tukkasi, pukenut univormun, sinulla on ase kädessä. "Nyt mennään!" Näettekö? Olet keskellä taistelua, et näyttelemässä, vaan taistelemassa; taistelemassa!" Varmasti, kun kiusaukset nousevat, puske se takaisin Hengellä, uskon kilvellä ja jatka eteenpäin. Näettekö? Juuri niin. Voi, pue päällesi koko Jumalan sotisopa. Miksi pukeutuisit taisteluvarustukseen, jos et ole menossa taisteluun? Kaikki sotilaat ovat pukeutuneet taistelua - eivät näyttelemistä varten, kävelläkseen sanomaan: "Minä olen *se ja se.* Nyt olen kristitty. Katsohan, kuka olen! Minä kuulun *siihen ja siihen.* Halleluja! Sain Pyhän Hengen eräänä iltana. Mikään ei varmasti häiritse minua enää." Kyllä kyllä! Voi veli, minä – "Minä luulen, että sinun on mentävä takaisin ja yritettävä uudelleen." Näettekö?

192 Voi, kuulkaapa, heti, kun sinä sanot, että sinulla on Pyhä Henki, saatana suuntaa jokaisen kanuunansa sinuun, ja ampuu sinua. Silloin, sinulla on koko sotisopa päälläsi, ota silloin uskon kilpi, Hengen tai Sanan miekka, ja ota – kengitä itsesi Evankeliumilla, ja ota vanha [haarniskan] keskikappale tänne, rintakilpi, ja vedä kilpi se vanha keskikappale, rintapanssari, ja vedä tiukkaan sen vyö ja kiristä vähän varusteitasi, ja valmistaudu siihen, koska se on tulossa. Älä ole huolissasi. Kyllä vain! Sinulla tulee olemaan runsaasti ikävyyksiä. Mutta, muista: "Suurempi on Hän, joka on sinussa kuin hän, joka on maailmassa."

166. Mitä Jeesus tarkoitti Matteus 16:9 ja 10? Mitä nuo 12 ja seitsemän koria tarkoittaa? Kysymys sunnuntaiaamuksi.

193 Katsotaanpa – katsotaanpa, Matteus 16:10. En ole varma juuri nyt. Minäpä katson, missä se on, Matteus 16:9 ja 10-16:9. Tässä se on.

Ettekö vielä käsitä? Ja ettekö muista niitä viittä leipää viidelletuhannelle ja kuinka monta vakallista otitte talteen,

ettekä niitä seitsemää leipää neljälletuhannelle ja kuinka monta vasullista otitte talteen?

Nyt, kuunnelkaa. Otetaanpa pikkuisen ennen tätä.

Ja Jeesus sanoi heille: "Varokaa ja kavahtakaa fariseusten ja sadukeusten hapatusta."

Niin he puhuivat keskenään sanoen: "Siksikö, että Emme ottaneet

leipää mukaamme."

Jeesus... (Nyt kuunnelkaas!) *...Mutta kun Jeesus sen huomasi, (Hän ymmärsi heidän ajatuksensa, siis.) sanoi hän: "Te vähäuskoiset, mitä puhutte keskenänne siitä, ettei teillä ole leipää mukananne?*

Ettekö vielä käsitä? Ja ettekö muista niitä viittä leipää viidelletuhannelle ja kuinka monta vakallista otitte talteen,

ettekä niitä seitsemää leipää neljälletuhannelle ja kuinka monta vasullista otitte talteen?

194 Toisin sanoen näin: ”Kun olette nähneet Jumalan tarjoavan ja tekevän ihmeen, niin eikö Hän voi tehdä uudestaan ihmettä?” Näettekö? Näettekö, jos… Toisin sanoen näin: Jos Hän pelasti sinut elämästä synnissä, eikö Hän voi parantaa myös ruumistasi? Etkö muista sitä, kun olit syntinen, kuinka hän nosti sielusi uskoon, jotta uskoisit? Eikö Hän samaten tehdä jotakin suurta sinulle uudestaan? Eikö Hän – eikö Hän voi tehdä ihmettä tai jotain muutakin sinulle? Viisi koria… Hän sanoi: ”Muistakaa…”

195 Kuten… Kun ihmiset menivät Punaisen Meren poikki, Jumala avasi heille noin vain ja teki Punaisen Meren avoimeksi noin vain, ja kävelivät läpi, hän tuli oitis toiselle puolelle ja heti, kun vesi loppui, ihmiset alkoivat nurista. Pitääkö paikkansa? Heti, kun leipä loppui, alettiin huutaa: ”Meillä ei ole leipää.” Näettekö? Hän sanoi: ”Ettekö ota huomioon sitä ihmettä siellä Punaisella Merellä? Ettekö olleet tulleet…” Kun tuohon paikkaan Punaisella Merellä tultiin, sanottiin: ”Meidän olisi pitänyt kuolla. Tuolta egyptiläiset jo tulevat kimppuumme. Tässä se sitten oli; mitä me teemme?”

196 Hän sanoi: ”Kuka löi maata vitsauksilla tuolla? Kuka piti auringon paistamassa Goosenissa?” Näettekö? Meidän tulee muistaa nuo asiat, muistakaa, Jumala on Jumala! Halleluja! Kaikissa noiden asioiden keskellä Hän on yhä Jumala. Hän voi takuulla tehdä mitä vain.

167. Selittäisitkö ”Kristuksen ruumiin” I Kor. 12:27 ja ”Kristuksen morsiamen” Ilmestyskirja 2:9-9. Onko tuo uusi Jerusalem hengellinen – hengellinen tässä Ilmestyskirjassa? Se – se – onko se seurakunnan hengellistä erottamiskykyä?

197 197 Ei! Siis, katsotaanpa, minä otan tämän ensin, I Kor, oikein pikaisesti, I Kor. 12 luku, selvä, ja 27. jae.

Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäse-

niänsä.

198 Ja sitten, missä olikaan se seuraava sananpaikka? Ilm. 2-21:9, Ilmestyskirja 21 luku ja 9. jae. No niin, tässä se on.

Ja tuli yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa täynnä seitsemää viimeistä vitsausta, ja puhui minun kanssani sanoen: "Tule tänne, minä näytän sinulle morsiamen, Karitsan vaimon."

199 Kyllä, Kristuksen ruumis. Siis, Kristuksen ruumis murrettiin meidän syntiemme tähden ja yhden Hengen kautta meidät on kastettu tuohon Ruumiiseen ja meistä tulee jäseniä. Ja missä – missä ruumis… Missä minun vaimoni, vertauskuvallisesti ottaen… Mistä Eeva tuli? Aadamin ruumiista. Hänet otettiin hänen kyljestään. Eeva otettiin Aadamin kyljestä. Kristus… Ja Eeva oli osa hänen ruumiistaan. Hän sanoi: "Hän on liha minun lihastani ja luu minun luustani. Ja minä nimitän häntä naiseksi." Näettekö?

200 Nyt, ja Kristuksen ruumis otettiin Jeesuksen ruumiista, sillä me olemme Hänen Henkeään ja lihaansa ja luutaan. Näettekö? Koska me olemme syntyneet Hänen ruumiiseensa. Ja koska tämä ruumis kuuluu Hänelle, vaikka se on syntynyt synnissä, Hän on lunastanut sen. Jumala tulee nostamaan sen ylös viimeisinä päivinä, ja minä tulen elämään siinä ikuisesti. Näettekö? Siinä se. Selvä.

201 Nyt, katsotaanpa, viimeinen kysymys tässä oli: "Onko uusi Jerusalem hengellinen?" Ei, ei, uusi Jerusalem, jonka Johannes näki tulevan taivaasta, siinä ei ole kyse seurakunnan erottamiskyvystä nyt. Ymmärrättekö? Se on – se on… uusi Jerusalem, jonka Johannes näki laskeutuvan taivaasta valmistettuna kuin – Ilm. 21 – näettekö? – valmistettuna kuin kaunistettu morsian Aviomiehelleen…

Viimeinen kysymys, nyt, luulisin että tässä olivat ne kaikki.

168. Raamattu sanoo, että kaikki vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka rakastavat Herraa. Silloin, jos sinä rakastat Jumalaa ja palaat maailmaan, antaisiko Jumala sinun kuolla synnissä vai antaisiko Hän sinun tulla sovitetuksi takaisin ennen kuin Hän ottaa sinut pois?

202 Tämä rouva on kirjoittanut tähän nimensä, niinpä sanon, että tämä oli rouva – näettekö? – koska hän on allekirjoittanut tämän. Kyllä, sisar. Jos sinä olet syntynyt… Minäpä otan nyt tämän. Näettekö, tilapäisesti,

jokainen meistä luopuu monta kertaa päivässä. Senhän me tiedämme. Olemme kaikki syyllisiä, jokainen meistä. Yksikään meistä ei ole täydellinen. Ja niin kauan kuin me olemme tässä ruumiissa, me olemme yhä… Vaikka ihmiset kuinka yrittävät sanoa: "Minut on pyhitetty, minä voin suudella tätä naista, tai tehdä sitä." Hän valehtelee. Hän ei voi. Siis, siinä kaikki.

203 Minä en yritä sanoa: "Herra, katso kuinka lähelle minä voin mennä." Vaan: "Herra, pidä minut niin etäällä kuin vain voi mennä." Näettekö? Pysykää todella niin kaukana kuin… Muistakaa, te olette vielä inhimillisiä olentoja. Näettekö?

204 Ja… Mutta, nyt, jos te voitte tehdä virheen ja tehdä jotakin väärää… Te ette tahtoen… Jos sinä olet kristitty, jos sinä olet uudestisyntynyt kristitty, sinä tarkoita [/tahdo] tehdä väärin. Sinun aikomuksesi ja kaikki ovat kohdallaan. Mutta, jos sinä teet, niin kuin sisar sanoi tässä, virheen ja teet jotakin väärää, antaako Jumala sinun vain jatkaa ja jatkaa ja kuolla noin vain ja joutua hukkaan, vain tuoko Hän sinut takaisin sovintoon? Hän tuo sinut takaisin. Juuri niin! Hän tuo sinut takaisin.

205 Ja jos – ja sitten, jos, sinä teet jotakin väärää, sinua ei tuomita ja sinä jatkat vain sillä tavalla, muista, sinä et ollut – et ollutkaan pelastettu alun alkaen. Näin on. Sinä – sinä et ollut pelastettu; sinä olit tekouskovainen, et ollut pelastettu. Mutta, kun sinä olet pelastettu, sinulla on toinen henki, olet toisenlainen luonne. Sinä olet uusi luomus Kristuksessa, ja vanhat asiat ovat poistuneet, ja ne ovat kuolleet ja haudattu anteeksiantamuksen mereen. Näettekö?

206 Ja… mutta, kun olet elänyt täällä tässä maailmassa täällä, sinulle on asetettu ansoja joka puolella, ja sinä kuljet silmät suunnattuina Kristukseen. Ja muista, kun sitten sinä teet virheen, tosi Kristitty tulee pikapikaa takaisin tekemään sovinnon.

207 Kuulkaa, arkissa Jumala päästi vanhan variksen ulos – tai Nooa päästi variksen ulos. Siis, mikä se oli? Se oli varis. Voi, kyllä, se istui samalla orrella kyyhkysen kanssa. Ne istuivat molemmat samalla orrella, mutta kun hän päästi tuon vanhan variksen ulos, no tuo vanha… Kuvittelisin, että kaikki vesi lemusi miljoonien ihmisten mädistä turvonneista ruumiista veden pinnalla, ja hevosten ja eläinten, kaikki kuolleina. Koko maailma oli tuhottu. Ja siinä nuo mädät, kuolleet raadot kelluivat veden pinnalla ja kaikkea sellaisia. Ja Nooa päästi kyyhkysen ulos, koska hän arveli nähneensä vähän auringon hohdetta. Ja hän halusi tietää, oliko vesi

laskenut vai ei, ja niin hän päästi vanhan variksen ulos. Ja tuo vanha varis lensi alas jonkin mädäntyneen ruumiin päälle; ”Oi, onpa hienoa, onpa hyvää!” Näettekö, söi ruumista. Miksi? Se oli sen luonto. Se oli varis. Huolimatta siitä, kuinka kauan se oli istunut kyyhkyn kanssa ja kuullut Nooan saarnaavan, kuinka paljon se oli istunut tuon puhtaan linnun kanssa, se oli kerta kaikkiaan varis. Ja heti, kun se sai mahdollisuuden näyttää todelliset kasvonsa, se näytti sen.

208 Mutta, kun hän päästi kyyhkyn ulos; kun se lähti ulos, voi, ei se voinut sietää sitä. Se ei voinut mennä mihinkään. Se ei löytänyt paikkaa, missä lepuuttaa jalkojansa, ja niin se palasi arkkiin. Ja sillä tavalla asia on.

209 Joskus sinut päästetään vapaaksi hetkeksi, jotta näkee, mitä sinä teet, mutta sinä tulet, jos sinulla on kyyhkyn luonto, sinä et voi syödä variksen ruokaa. Siinä se, se ei sulaisi. Siinä kaikki.

210 Mihin sinä menisit, mitä sinä tekisit? Kerro minulle, mitä sinä tekisit, jos et olisi – jos et olisi kristitty? Kerro minulle, mitä minä tekisin tänä aamuna, jos en olisi kristitty? Mitä minä voisinkaan tehdä, kun minun äitini makaa tuolla sairaalassa, tuossa tilassa ja tajuttomana, ja hän makaa siellä, ja minä voin sydämestäni seistä tässä puhujanpöntössä ja saarnata, ja kulkea sillä tavalla kuin liikun, ja näyttää siltä, etten kiinnitä mitään huomiota siihen – koska tiedän, että minun äitini on pelastettu. Näettekö? Tiedän, että hän on pelastettu. Minä tiedän, kehen olen uskonut, olen vakuuttunut, että Hän kykenee pitämään huolta siitä, mitä jätin Hänen huostaansa sen päivän varalta.

211 Mitähän äiti tekisi nyt? Siis, ehkä hänellä oli ollut hyviä aikeita koko elämänsä ajan, että: ”Jonain päivänä, minusta tulee kristitty.” Mutta kuinka hänestä voi nyt tulla sellainen, kun hän makaa siellä tajuttomana? Kuinka hänestä voisi nyt tulla kristitty? Mitä hänen lapsensa tekisivät?

212 Eräänä päivänä, kun me panimme hänet – veimme hänet antaaksemme hänelle glukoosia sinne… Se on ainoa, mitä hänellä on ruumiissaan – glukoosi. Hän ei voi niellä. Hän on halvaantunut. Ja hän sanoi: ”Tämän yhden asian haluan sinun tietävän, Billy,” hän puhui minusta ja Deloresista, jotka seisoimme siellä, ja lapsistansa ja asioista ja parista veljistäni, jotka juovat.

Ja minä sanoin: ”Niin, he mursivat sinun sydämesi.”

Hän sanoi – hän sanoi: ”Mutta Billy, se kuuluu äidin osaan.” Hän sanoi: ”Mutta minä olen pelastettu.” Ja hän sanoi: ”Olen valmis lähtemään.”

213 Minä sanoin: ”Sinä olisit voinut jättää meille kodin, joka ulottuisi Jeffersonvillestä Uticaan, palatsin. Olisit voinut jättää meille kymmenen miljoonaa dollaria, joista nahistella ja tapella lähtösi jälkeen – ja ainoastaan niin siinä kävisi – mutta äiti, sinä jätit meille suurimman aarteen, mitä kukaan voi jättää, varmuuden, että me näemme sinut jälleen tuossa maassa joen toisella puolella.” Näin on! Näettekö?

214 Sinä olet pelastunut, ja minä olen niin iloinen, että Kristus pelastaa meidän… Mutta me voimme langeta. Voimme tehdä väärin, meillä kaikilla on ylä-, ja alamäkemme, mutta sielussasi, heti, kun teet jotakin, siis, sinussa menee jokin pieleen, sinä tiedät sen. Siis, juuri silloin on aika hypätä. Silloin on aika hypätä. Väistää sitä.

215 Siis, sanotaanpa, että kun sinä lähdet pois täältä, ja – ja joku tulee luoksesi ja sanoo: ”Hei, minulle on kerrottu, että sinä olet yksi niistä hihhuleista.”

Heti paikalla saatana sanoo: ”Pane se matalaksi!” Näettekö?

216 ”Minusta minä en ole mikään hihhuli. Minä olen kristitty!” Näettekö? Ja aina pahan kanssa: vastaa pahaan hyvällä. Ja muista, siis, ota todella tämä, muista tämä, kun vastaat pahaan hyvällä, paha ei kestä hyvän läsnäolossa. Se ei vain voi tehdä sitä.

217 Siis, minä olen lähetyssaarnaaja, ja ollut kaikkialla maailmassa, kaikenlaisten pahojen kanssa, ja kaikenlaisten spiritualistien ja ismien, ja kaikenlaisten paholaisenpalvonnan, ja, voi, mitä vain kuvitella saattaa, jossa on kaikkea, ja olen aina huomannut, että oikea voittaa aina väärän.

218 Kuulkaa, minä vähät välitän siitä, kuinka pimeä yö on. Se voi olla niin pimeä, että sen voi tuntea. Te voitte nostaa kätenne näin, ettekä näe minkäänlaista varjoa. Vähäisinkin valonhiukkanen paljastaa pimeyden. Takuulla, ja juuri sen elämä saa aikaan, kun kuolema on läsnä. Juuri sillä tavalla oikea toimii, kun väärä on läsnä. Juuri sillä tavalla usko toimii, kun epäilys on läsnä. Se karkottaa sen.

219 Miten yö voi pysyä, kun aurinko paistaa siunaustansa sen yli? Mihin yö sitten menee? Sitä ei enää ole. Mitä yölle tapahtui? Missä tuo pimeys on, joka oli tässä tabernaakkelissa noin 12 tuntia sitten? Missä on tuo pimeys, joka oli hyytyneenä näiden seinien sisällä? Sitä ei enää ole. Se hävi-

si. Miksi? Ja kun valo astui sisään, pimeyden oli lähdettävä. Kyllä vain!

220 Otetaanpa joitakin olioita, jotka vaeltavat yöllä, torakat, ja koppakuoriaiset, ja ötökät ja sen semmoiset. Annetaanpa auringon nousta tai antaa valon välähtää, niin katsokaa, kuinka ne häipyvät pimeyteen. Sillä tavalla on Evankeliumin laita. Kun se välähtää, mitä niille tapahtuukaan, jotka haluavat nimittää sinua hihhuliksi? Mitä tapahtuukaan ihmisille, jotka haluavat tehdä sinusta pilaa? Kun Valo välähtää, he ampaisevat pimeyteen niin lujaa kuin voi, koska he – he ovat yön lapsia. Mutta päivän lapset kävelevät Valossa.

221 Ja silloin me olemme Valon lapsia, Jumalan armosta. Ja silloin, kun Valo on väläytetty päälle, me kiitämme Jumalaa ja kuljemme ja kävelemme silmät auki katsellen asioita, joita ei voi nähdä luonnollisilla silmillä. Sillä usko on toivottujen asioiden totena pitämistä, todiste asioista, joita ei näe. Aamen! Tätä minä rakastan.

222 Minulla ei ole aikaa pikku saarnaselleni, jonka aioin puhua, koska meidän pitää alkaa rukoilla sairaitten puolesta.

223 Kuinka moni rakastaa Jumalaa? Aamen! Nyt, kun me olemme ottaneet nämä kysymykset, ja jotkin niistä ovat teräviä ja kaikkea, ja ehkä vastattu… Ehkä minä en tehnyt edes oikein sitä, koska minulla ei ollut aikaa tarkistaa Kirjoituksista. Minulla on se kirjoitettuina tällä paperilla, mikäli on. Toivon, että kaikki ovat tyytyväisiä. Jos ei, no, vastatkaa kirjoittamalla taas minulle. Antakaa minulle aikaa perehtyä siihen, jos teistä siihen ei ollut täysin vastattu.

224 Kiitos, että jaksoitte. Ja nyt me teemme rukousjonon aivan pian. Mutta ennen sitä, muutetaanpa ilmapiiri nyt kysymyksistä ja joku vastaa niin ja toinen uskoo näin ja noin. Näettehän, kysymyksiin vastatessa, tulee vähän ankaruutta, niinpä palvotaanpa vähän Herraa ja lauletaan.

Minä rakastan Häntä, minä rakastan Häntä,
koska Hän rakasti ensin
ja osti pelastukseni Golgatan puulla.

Nyt, haluaisin teidän puristavan jonkun kättä siinä lähellä, kun me laulamme uudestaan.

Minä rakastan Häntä, minä rakastan Häntä,
koska Hän rakasti ensin
ja osti pelastukseni Golgatan puulla.

Nyt, nostetaanpa kädet ylös Hänelle tällä lailla.

Minä rakastan (Sulkekaa silmänne nyt.) *Häntä... rakastan Häntä,*
Koska Hän rakasti ensin.
Ja osti pelastukseni Golgatan puulla.

225 Taivaallinen Isämme, me rakastamme Sinua, Herra. Ja minä uskon, että tämä pieni joukko rakastaa Sinua. Me olemme tulleet elävän Jumalan huoneeseen, pikkuiseen rakennukseen, ei rakennukseen vaan Jumalan luo, joka asuu huoneessa. Kuten minä, tämä vanha ruumis, sen täytyy kaatua jonain päivänä, mutta mies, joka asuu sen sisällä, ei voi kaatua, koska Jumalan voima pitää sen pystyssä.

226 Tämä vanha rakennus täällä, jossa me olemme palvomassa tänä aamuna, vaikka me kuinka korjailemme sitä, jonain päivänä se kaatuu, mutta Jumala, joka asuu rakennuksessa, on ikuinen. Me tulemme kohtaamaan Sinua nyt, Isä, antaaksemme kiitoksen ja ylistyksen.

227 Ja näistä kysymyksistä ihmisten sydämellä, me ymmärrämme, että he puntaroivat pitäisikö heidän tehdä *näin* tai *noin*. Ja, Isä, minä luotan siihen, että jokaisessa herkässä kristityssä sydämessä, jolle edes jossain määrin oli tuo vastaus, se saisi heidät ymmärtämään mikä on totuus. Suo se, Herra. Ja jos minä en kyennyt siihen, anna minulle anteeksi. Minulla ei ollut tarkoitus epäonnistua, koska nämä ovat Sinun lapsiasi ja he esittävät näitä kysymyksiä. Ja minä – minä haluan antaa heille kaiken, mitä tiedän, Isä, niin kuin Sinä todella olisit täällä tuomitsemassa, mitä minä sanoin.

228 Nyt, Herra, me olemme kohtaamassa sairaita. Me tiedämme Raamatusta, että me saamme vain sitä, mitä me uskomme saavamme. Me muistamme, kerran, Isä, kun Jeesus täällä maan päällä, kun syyrofoinikialainen nainen tuli Hänen tykönsä ja sanoi: ”Herra, ole armollinen tyttärelleni, koska riivaaja vaivaa häntä monella tapaa.”

Ja me kuulemme, mitä Hän sanoi: ”Ei ole soveliasta ottaa lasten leipää ja antaa koirille.”

229 Oi, Jumala, mikä ilmeinen, ehdoton hylkäys, eikä vain sitä, vaan vielä, että kutsuttiin koiraksi. Mutta, sen sijaan, että olisi ollut ylpeä, hän sanoi todella herttaisesti ja nöyrästi: ”Totta Herra.” Koska se oli totuus. Nainen sanoi: ”Se on totta, Herraa, mutta syöväthän koiratkin murusia, joita putoilee niiden isännän pöydältä.” Ja se teki tehtävänsä. Hän oli val-

mis ottamaa vastaan murusiakin, jotka tulivat lasten pöydältä. Ja Herra, se on meidän asenteemme juuri nyt. Me olemme valmiit mihin tahansa, mitä Sinä haluat tehdä meille, Isä. Me olemme Sinun käsissäsi.

230 Olen niin iloinen siitä, että Vanhan Testamentin Jumala, joka näytti näkyjä ja antoi merkkejä ja ihmeitä, elää yhä tänään. Ja taivaaseen, jonne silloin ikävöitiin jonakin päivänä mennä, Jumalan armosta, me lähdemme myös, koska sama Jumala osoittaa olevansa sama Jumala meidän keskuudessamme.

231 Täällä keskuudessamme on monia, jotka ovat sairaita ja puutteenalaisia. He tulevat menemään rukousjonon läpi. Älköötkö he tulko ja sanoko: "No, minä en usko, että Sinä voit tehdä minulle mitään hyödyllistä. Minä – minä…" Herra, älköön tuo olko asenteena, vaan voikoot he tulla muistaen, että Jumala sanoi: "Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat. Jos he panevat kätensä sairasten päälle, nämä tulevat terveeksi." Sinä lupasit sen, Sinä sanoin niin.

232 Tulkoot he pyhässä kunnioituksessa uskoen, että heti kun on rukoiltu ja käsiä on käytetty heihin, tulkoon Pyhä Henki heidän päälleen kuten tämä rakas sisar, joka kirjoitti, sen kysymyksen, sanoi, että Pyhä Henki melkein löi hänen kuolevaista olemustaan sellaisella mahtavalla Hänen läsnäolonsa kasteella.

233 Olkoon se –kohdatkoon jokaista tänne tullutta samanlainen vaikutus, Hera. Suo se. Tulkoot ihmiset terveiksi. Tulkoot he tietoisina, tietoisina, ilman epäilyksen varjoa siitä, että Sinä lupasit sen, etkä Sinä voi valehdella, ja heti, kun valo osuu sisälle, pimeys ja epäilys pakenevat. Suo se, Isä. Me uskomme heidät Sinulle nyt rukoillessamme heidän puolestaan Jeesuksen nimessä. Aamen!

234 Nyt ne, jotka haluavat rukousta puolestaan, *tällä* puolelle ensin, jono rakennuksen suuntaisesti tähän, kun Teddy soittaa meille, *On läsnä suuri Lääkäri.* Tulkaa, sieltä takaa, jotkut *tänne.*

On läsnä suuri Lääkäri...

235 Veli Neville. Muodostakaa vain jonoa, tulkaa. Me seisomme täällä. Koko seurakunta rukoilkoon, ja veli Neville ja minä olemme täällä yhdessä, hän voitelee, minä panen kädet sairaitten päälle, aivan tässä edessä. Siis, kaikki rukouksessa nyt.

236 Siis, mitä me teemme? Me voitelemme sairaat ja rukoilemme heidän puolestaan. Minäpä siteeraan teille Kirjoituksia: "Jos teidän keskuu-

dessanne on sairaita, kutsukoot he seurakunnan vanhimmat. He voidelkoot heitä öljyllä ja rukoilkoot heidän edestään. Ja uskon rukous pelastaa sairaan, Jumala nostaa heidät ylös, ja ne, jotka ovat tehneet mitä tahansa syntiä, niin se annetaan heille anteeksi. Tunnustakaa virheenne toinen toisillenne ja rukoilkaa toinen toistenne puolesta, että parantuisitte."

Nyt loput, tälle puolelle, kun haluatte, heti, kun pääsette tuon jonon taakse, tuon paikan, tuon käytävän, poiketkaa aivan tänne taakse. Vanhemmat, täällä, seurakunnan, voitelevat ja rukoilevat. Minä rukoilen ja panen kädet sairaitten päälle. Ja nyt, muistakaa ystävät, te, jotka seisotte rukousjonossa, nyt on hetki osoittaa, että te uskotte, kenen puolella te olette täällä. Teidän täytyy tulla terveeksi.

Ja minä uskon koko sydämestäni, että se, mikä piti minun äitini täällä koko tämän ajan – hänet, vanhan naisen, on se, että minä uskon. Siihen asti, kun Hän sanoo minulle, että äiti ehkä kuolee, mutta siihen asti, kun Hän sanoo minulle, minä uskon, että hän ei kuole. Näettekö? Ja nyt, minä tiedän, että hänen täytyy mennä. Mutta silti, minä – minä uskon, että Hän kertoo siitä minulle. Siis, minä uskon, että Hän kertoo sen minulle. Siis, ehkä Hän ei -. Minä en tiedä, minä en tiedä kertooko Hän, mutta minä kyllä uskon, että kertoo. Näettekö? Ja jos te päivittäin, te…

237 Minä en ilmaise ihmisille kaikkea, mitä Hän näyttää minulle, senhän te tiedätte. No, eilen, olin eräässä paikassa ja minä näin täsmällisen näyn siitä, mitä Hän tulisi tekemään, ja Jumala tietää, että se on totta, ja minä istuin kahden tai kolmen miehen kanssa. Ja noin puolen tunnin kuluttua minä näin sen tapahtuvan, aivan täsmälleen, aivan tarkalleen niin kuin se oli. Minä vain seisoin siinä, ja vapisin itsekseni, ja ajattelin. Näettekö? Ehkä… sanoin: "Ehkä minun olisi pitänyt kertoa heille, että niin tulisi käymään." Mutta minä sanoin: "No, antaa olla." Näettekö?

238 Ja sellaista tapahtuu päivittäin, siis. Jotakin tulee tapahtumaan, ja minä vain sallin sen. Jumala tietää, että tämä on totta. Näettekö? Vain jotakin, joka tulee tapahtumaan, Hän vain näyttää sen, kertoo. Jotakin vain ilmestyy ja sanoo: "Sano vain *tämä* sana *tällä* tavalla, ja *tämä* tulee tapahtumaan täällä." Ja sitten minä sanon sen: "No, olkoon se näin." Sitten minä vain katselen, ja tässä se on täällä. Näettekö? Kyllä.

239 No, jos Hän voi tehdä esineitä, materiaalia, saada jonkin, jossa ei ole elämää itsessään, toimimaan Hänen Sanansa mukaisesti, koska me olemme sanoneet sen, kuinka paljon ennemmin Hän voi saada sinut toimi-

maan, joka olet kanssani. Sinä olet minun kanssani, sinä olet minun – olet minun veljeni ja sisareni, joka on sairas. Ja jos me nyt sanomme nämä sanat: "Parantakoon Jumalan voima tämän ihmisen", no mutta, niinhän tulee tapahtumaan! Siis, tuo materiaali ei voi sanoa: "Ei, enpä minä usko sitä." Se vain tapahtuu. Mutta sinä voit sanoa: "No, mahtaakohan vain…", eikä sitä tapahdukaan, näettehän. Mutta, jos sinä vain jatkat ja pysyt ajatuksinesi täsmälleen oikeassa suunnassa, siis: "Minä paranen", sinä tulet saamaan sen. Uskotteko te tämän? [Seurakunta vastaa: "Aamen."]

240 Rukoilkaamme nyt. Taivaallinen Isämme, kun panen käteni tämän nuoren naisen päälle, tämän nuoren äidin, joka seisoo tässä, joka on kovin vilustunut. Antakoon…

241 [Tyhjä kohta, kun veli Branham ja veli Neville jatkavat rukoilua sairaitten puolesta – toim.]

242 Niinpä minä rukoilen, että Sinä parannat ihmiset, joiden päällä nämä nenäliinat ovat. Suo heille mitä he pyytävät. Jeesuksen Kristuksen nimessä minä pyydän sitä. Aamen.

243 Minä arvostaen syvästi teidän viipymistänne ja uskollisuuttanne pysyä täällä koko tämän ajan, ja teidän odottamistanne salissa, kun me… Mutta minä en tiedä parempaa paikkaa missä olla, tiedättekö te, kuin rukoushuone? [Seurakunta sanoo: "Aamen!"] Minä en todella tiedä parempaa paikkaa olla. Ja tuo lohdutus, joka meillä on siinä mielessä… että Hän on nyt läsnä.

244 Ja me, ajatelkaamme, aivan hetken vain, kuinka suuri Hän on ja mitä Hän on tehnyt meille. Mitä me olisimme voineet tehdä ilman Häntä? Miten olemme nähneet Hänet, eikä ole vain yksi asia, jonka Hän on kertonut tämän kautta: Hän on antanut minulle ilmestyksiä, ja minä tuon esiin kysymyksen, teille, tänä aamuna: oletteko koskaan nähneet yhtäkään, jota Hän ei olisi täyttänyt? Aivan täsmälleen sillä tavalla, kuin mitä Hän sanoi; Hän tekee, juuri tällä hetkellä. Sitten: Hän on Jumala. Sitten: Hän on meidän Isämme, Hän rakastaa meitä, Ja missä Hänen taivaansa onkin, me tiedämme, että me pääsemme varmasti sinne joskus. Me tiedämme, että Hän on täällä nyt läsnä. Me tajuamme sen.

245 Me – me katselemme asioita, joita emme näe. Siis, monen teistä puolesta rukoiltiin, ja, siis, ja me vain kiellämme minkä tahansa asian oireet, joka on sitä vastaan. Näettekö? Mitä tahansa, mitä Jumala on luvan-

nut, siis, kristitty ei katso… te ette näe silmillänne, kuitenkaan. Te tiedätte sen. Te ette näe silmillänne; te näette sydämellänne. Näettekö? *Näkeminen* tarkoittaa: ”ymmärtää.” Te ymmärrätte sydämellänne. Näettekö? Kristillinen tunnustus, kristinuskon koko haarniska perustuu siihen. Me, me katselemme asioita, joita emme näe, sillä Aabraham puhui noista asioista, joita ei ollut, aivan kuin ne olisivat, koska hän uskoi Jumalaa. Näettekö?

246 Siis, mitä me nyt teemme? Kun sinun puolestasi on rukoiltu niin, silloin Jumala on luvannut parantaa sinut. Silloin, aivan heti, sinusta ei ehkä tunnu yhtään erilaiselta, mutta Hän ei koskaan… Sitä, sitä se ei todellakaan ole. Näettekö? Me uskomme siihen joka tapauksessa.

247 Jospa tietäisitte, minä tulin puhujanpönttöön kaksi tuntia sitten enkä melkein uskonut, että pääsisin edes kokouksen puoleenväliin. Minä olin niin väsynyt ja uuvuksissa ja tuntui, kuin olisin saamassa flunssan, mutta nyt, tuntuu oikein hyvältä siksi, että sanoin: ”Se on velvollisuuteni Jumalaa kohtaan. Minä uskon Jumalaa.” Ja minun oli taisteltava sen kanssa. Minun vaimoni siellä voi sanoa samaa, tulemisesta tänne, tänä aamuna, ja kurkkuni oli käheä ja kaikkea. Sanoin: ”Mitenkä minä voin pystyä siihen?” Mutta, oikeasti, minusta tuntuu hienolta nyt. Ja minä – minä uskon voivani ottaa aiheeni ja jatkaa ja saarnata ja – ja minusta tuntuu oikein hyvältä.

248 Mutta, koska, nähkääs, mutta teidän pitää katsoa noita asioita, joita te ette näe silmillänne. Te näette sydämellänne. Te uskotte sen ja todistatte noista asioista, joita te ette näet, mutta joihin te uskotte. Koska, kyse on uskosta. ”Ja usko on toivottujen asioiden totena pitämistä, todiste näkymättömistä asioista.” [Hebr. 11:1 KJV]

249 Olen katsellut, tänä aamuna, nuori kristitty, joka on istunut tässä edessäni. Ja minä tiedän päätöksen, jonka hän teki. Ja minä todella arvostan sitä. En sano, kuka se oli, mutta minä – minä arvostan päätöstä, joka on varmasti kristillinen, huolimatta siitä, tai onko hän edes kollega, ystävä, isä tai äiti, tai mikä sitten onkin, että ihmiset haluavat pysyä uskollisena Kristukselle. Näettekö?

250 Sillä tavalla te voitatte rakkaimpanne: olemalla uskollinen. Olemalla uskollinen on se tapa, jolla te voitatte rakkaimpanne. Pysykää vakaumuksessanne. Olkaa varmoja, että suhde Jumalaan on kunnossa, ja sitten pysykää aina sellaisena. Pitäkää todella siitä kiinni. Mikään ei voi siirtää teitä paikoiltanne, jos te vain pysytte siinä.

251 Siis, me kaikki tulemme tekemään virheitä. Muistakaa se. Ja kun te katsotte toinen toistanne, älkää katsoko tuon ihmisen virheitä. Näettehän, älkää tehkö niin, koska, muistakaa, te teette virheitä, myös. Vaan, katsokaa Kristusta, joka johdattaa tätä henkilöä. Ja jos ihmiset tarvitsevat vähän apua, rukoilkaa heidän puolestaan. Sillä – sillä tavalla me tulemme toimeen, nähkääs, rukoilkaa. Ja, muistakaa, kun te rukoilette jonkun toisen puolesta, sellaisessa selkkauksessa, Jumala arvostaa ja parantaa teidät, kun te rukoilette jonkun toisen puolesta. Näin on. Sille kristillisyys perustuu – toinen toisensa auttamiseen, toiselle tekemiseen, olemiseen ystävällinen toinen toiselle, toinen toisensa ymmärtämiseen. Nyt, jos te näette naapurinne erehdyksen, te näette, missä hän harhautui, älkää menkö hänen kanssaan harhaan, vaan vain rukoilkaa hänen puolestaan. Jatkakaa rukousta, ja Jumala ymmärtää sen. Hän tulee korjaamaan kaiken.

252 Nyt, minä toivon, jos se on Jumalan tahto, luulisin, että Billyllä on järjestelmä, hän lähettää jokaiselle kortin. Ja jos äiti kestää tämän viikon, ja sikäli, kun tiedämme, me emme ole varmoja, mutta jos äiti kestää tämän viikon, ja sillä lailla, ensi sunnuntaina minä – minä haluan puhua evankelisesta Sanomasta. Jos se käy meidän – meidän rakkaalle paimenellemme täällä. Ja me odotamme sinun palaavan, jos voit. Jos voit tulla, meille olisi ilo saada sinut tänne.

253 Rakastatteko Häntä koko sydämestänne? [Seurakunta: "Aamen."] Eikö Hän ole ihmeellinen? Mitä me voisimme tehdä ilman Häntä? Siis, mitä te todella voisitte tehdä? Kertoisitteko minulle mikä olisi suurempaa? Jos voitte, osoittakaa minulle jokin, joka olisi suurenmoisempaa kuin tämä, niin – niin – niin minä myyn kaiken, mitä omistan, ja alan ikävöidä sitä, minkä te osoitatte suuremmaksi kuin tämä. Kyllä vain. Tämä on suurin asia, mistä minä tiedän: tietää varmuudella, että me olemme pelastettuja, tietää, että juuri se Jumala, joka teki taivaat ja maan, nöyryytti itsensä ja tuli alas ja asui keskellämme, ja teki meidän puolestamme.

254 Ja tällä tavalla me juuri tiedämme, olemmeko oikeassa vai emme, siis, koska juuri se asia, jonka Hän teki, alussa, noille kristityille silloin alussa, tuolle seurakunnalle, tuon operaation, tavan, jolla Pyhä Henki liikkui, ja perkele taisteli heitä vastaan, ja kuinka he kestivät, on se sama, mitä tapahtuu täällä, samoin merkein, samoin ihmein, sama Jumala, pettämätön todiste Hänestä.

255 Kertokaa minulle, tieteen sanoin, kertokaapa minulle tieteellinen ta-

pa, kuinka joku voi kertoa edeltä, että jotain tulee tapahtumaan vuosien tai aikojen kuluessa, ennen kuin se tapahtuisi? Osoittakaa se voima, missä se olisi, joka tietäisi ennakkoon, että näin tulisi tapahtumaan. Kertokaa minulle yhdestäkin ihmismielestä, joka voisi tuoda esiin menneisyydestä mitä tahansa halutaan, ja näyttäkää minulle jokin tapa nähdä jotakin ja ennustaa jotakin, joka sitten tapahtuisi – niin kuin tapahtuu. Näettekö? Sellaista ei ole.

256 Ja niin, Hän on Jumala. Näettekö, Hän on Jumala, Ja koska Hän on Jumala, armonsa kautta, Hän tulee ja asuu kanssamme, ja aivan kuten hän teki noiden ihmisten kanssa silloin, jotka ennustivat nämä asiat, ja jokainen niistä tapahtui juuri sillä tavalla kuin ne ennustettiin. Nyt tuo sama Jumala on kanssamme, ennustaa ja näyttää täsmälleen samoja asioita kuin Hän teki silloin. No mutta, meidän tulisi olla niin iloisia, että me hyppisimme pilveltä pilvelle noin vain, kävelisimme läpi avaruuden, melkein, koska me tiedämme sen.

257 Me tiedämme, että olemme siirtyneet kuolemasta elämään. Me tiedämme, että meillä on pelastus. Me tiedämme, että olemme kristittyjä. Ja me tiedämme, että me olemme menossa taivaaseen, koska Jumala lupasi ja täällä Hän todella liikkuu keskellämme sillä tavalla, että me näemme Hänet.

258 Me näemme Hänet. Miten me Hänet näemme? Kun minä näen sinut. Sinä näet Hänet minussa. Minä näen Hänet sinussa. Näettekö, minä näen, mitä Hän tekee sinulle. Nyt minä näen täällä, kun Hän paljastaa Sanansa minulle. Sanot: "Miten sinä voit nähdä Hänet minussa?" No, katsos, Hän paljastaa Sanansa minulle. Minä näen sen tuolla ulkona ja näen Hänen antavan sen sinulle, ja sinun pitävän sen. Näettekö? Ja sitten sinä muistelet sitä ja sanot: "Miten hän, mitenhän se oikein tapahtui?" Sitten sinä palaat, ja saat selville, että niin se oli, siis. Niinpä sinä näet Hänet minussa ja minä näen Hänet sinussa. Minä näen Hänet sinussa.

259 Ja me voimme nähdä Hänet auringonnousussa. Me voimme nähdä Hänet auringonlaskussa. Me voimme nähdä Hänet kukissa. Me voimme nähdä Hänet – Me voimme nähdä Hänet missä vain, koska me olemme päässeet näistä maahan sidotuista alhaisista oloista tälle Jumalan kirkkauden korkeammalle tasolle, niin että näemme Hänen kauneutensa.

260 Muutama päivä sitten, kun olin matkalla pohjoisessa – ylhäällä Alaskan Highwaylla, kun olin metsästysmatkalla, olin kaukana siellä ja ajattelin: "Miksi? Miksi?" Katselin kuinka – kuinka todellinen Jumala on. Siis,

kaikkialla on sairaita ihmisiä, mutta senhän Jumala tietää.

261 Siis, huomenna minun pitäisi lähteä, veli Roy siellä, ja me kaikki, meidän pitäisi lähteä huomenna Coloradoon, meidän… me menemme metsälle joka syksy, siellä me… olen pidättäytynyt kokouksista, mennäkseni; minä en voi lähteä äidin – äitini terveydentilan takia.

262 Siis katsokaa, miten hyväntahtoinen Pyhä Henki on. Hän tiesi sen kauan sitten. Niinpä, sen sijaan että olisi päästänyt minut, Hän käänsi minut ympäri ja antoi näyn ja lähetti minut sinne pohjoiseen, ja antoi minulle metsästysmatkan, jollaista en olisi saanut Coloradossa, siis, koska noita eläimiä ei ole Coloradossa samalla lailla: käänsi ympäri, ja antoi minulle sen tuon näyn kautta, ja soi minulle sen, tietäen, että Hänen pitäisi pitää minut poissa tuolta Coloradon matkalta. Millaista hyvyyttä ja armoa! Niin miksi? Silloin, kauan sitten, Hän tiesi, että äitini tulisi kärsimään. Hän tiesi, että äitini tulisi olemaan sairaalassa. Jos Hän sallii sen, silloin Hän tekee sen jonkin hyvän tarkoituksen takia, josta minä en tiedä mitään. Mutta tiedän, että: "Kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka rakastavat Jumalaa."

263 Jos me vain pysähtyisimme silloin tällöin, seurakunta, ja näkisimme Jumalamme! Pysäyttäkää todella itsenne ja pankaa pois hermoilemisenne ja seiskää muutama hetki hiljaa Hänen Henkensä läsnäolossa, niin te tulette näkemään Hänen liikkuvan kaikkialla. Näettekö, kuinka hyvä Hän on?

264 Siellä äiti makaa, ja minä ihmettelen hänen tilannettaan. Miksei Hän antanut äidin lähteä, kun hän sai tuon kohtauksen? Miksei hän kuollut siinä samassa? Mutta, nähkääs, kun Hän tietää edessä olevan, ja tietäen, että minä olin luvannut… Olin lähdössä Coloradoon, ja tietää, että minä rakastan metsässä käyntiä niin, Hän käänsi minut ympäri ja antoi parempaa; lähetti sinne pohjoiseen ja sanoi, mitä tulisin saamaan ja kaikkea siitä ennen kuin olin edes lähdössä. Kertoi, miten ihmiset olisivat pukeutuneet ja mitä me tekisimme ja kaiken siitä. Sitten minä tulen, ja kerron teille kaiken. Sitten hän lähtee pohjoiseen ja näkee kaiken tapahtuvan, ja palaa takaisin, juuri niin kuin se menee. Täsmälleen, siis, tietäen, että äiti tulisi olemaan siellä, tietää, että hän – hän tulisi tällä kertaa romahtamaan täysin, enkä minä voisi lähteä tälle toiselle matkalle. Näettekö? Emme olisi ymmär-… Minä en ymmärtänyt sitä, itse, silloin. Mutta jos te antaudutte Hänelle ja katsotte Häneen, Hän johtaa kaikkea täsmälleen oikein. Näettekö, Hän panee kaiken sujumaan oikein, askel

askeleelta.

265 Yhtenä päivänä, minä olin erään nuoren sananpalvelijan kanssa, joka oli nähnyt vähän unia, ja hän oli tuonut nuo unet minulle. Kun selitys tuli, me seisoimme siellä, Billy ja minä ja tämä pastori, olimme siinä yhdessä. Ja siinä se tuli. No, se oli niin täydellistä kuin olla voi. Ja miten tuo mies seisoi siinä kunnioituksen vallassa, ja näki, miten Pyhä Henki voi paljastaa noita asioita ja palauttaa hänet noihin tapahtumiin ja näyttää täsmälleen, mitä siinä tien päällä tapahtui, ja missä se oletettavasti tapahtui. Oi, kuulkaa, Hän on Jumala, Hän asuu… Hän on Jumala.

266 Niin monet teistä ovat tehneet uhrauksia. Olette lähettäneet pois poikaystävänne tai tyttöystävänne, olette luopuneet kodista ja niin edelleen, ja monet teistä ovat jättäneet toverit ja ystävät, ja asioita, ja vanhat ystävät, jotka olette tunteneet kauan, vaeltaaksenne Herran tietä. Minä ylistän [/kiitän] teitä siitä. Minusta on niin hienoa tehdä niin. Nyt, kun te olette nähneet Evankeliumin valon, ja se on totuus, ja te olette – te vaellatte tuossa valossa. Ja mitä te teettekin, lapset, mihin te menettekin, karttakaa pahaa ja vaeltakaa Kristuksen mukaan. Niin kauan kuin elätte, pysykää juuri sillä tiellä. Älkää lähtekö siltä, se tulee todella kannattamaan. Kyse on ikuisesta elämästä.

267 Ja minä näen äidin, kun – kun – kunhan hän… muutamassa hetkessä hän voi tulla omaksi itseksensä. Minä sanon: "Äiti, äiti, kuuletko minua?" Joskus hän vain makaa siinä, eikä kuule. Sitten hetken päästä, hän sanoo: "ah," pudistaa päätänsä *näin.* Minä sanon: "Tiedätkö… " Sanoin eräänä iltana, sanoin: "Tiedätkö, kuka tässä seisoo?" Ja hän… Voi, että! Hän voi unohtaa oman lapsensa, mutta hän ei voi unohtaa Jeesusta. Siinä se. Voi veljet!

268 Te ette tiedä, mitä se on, ennen kuin te joudutte kohtaamaan sen omassa perheessänne, juuri siinä, näettehän. Tuntea Hänet on Elämä. Hänen tuntemisensa antaa tietoisen tyydytyksen siitä, että kun tämä elon taival on vaellettu, meillä on Koti taivaiden tuolla puolen. Mistä nyt on kyse, minä en tiedä. Minä en edes tiedä, miten kertoa teille, kuinka tulee käymään, koska minä en tiedä itsekään. Mutta minä tiedän sen jonakin päivänä, Jumalan armosta, kun me matkustamme sinne.

269 Rukoilkaa minun puolestani tällä viikolla. Minä tarvitsen sitä. Ja siis, te rukoilette puolestani; minä rukoilen puolestanne. Jos Jumala suo – tulee suomaan, minä tapaan teidät ensi sunnuntaina. Ja muistakaa tämäniltainen kokous. Mahdollisesti, jos minun ei tarvitse pakata illalla,

tai mitään, enkä ole katsomassa äitiä, minä ehkä palaan luoksenne illalla.
270 Ja nyt, veli Neville, rakas paimenemme, tule tänne ylös. Ja miten todella… Täällä ei ole muita kuin kotiväkeä, siis. Me olemme todella sitä, mitä kutsutaan kotiväeksi. Minä arvostan veli Nevillen tukea tälle Evankeliumin totuudelle. Minä arvostan hänen uskollisuuttaan ja vilpittömyyttään ihmisten edessä. Ja eräänä päivänä, kun hän puhui, minä en ollut ennen huomannut, mutta kun hän sai innoituksen, ja toi profetian, hän kutsui minua profeetaksi, innoituksessa. Se ei ollut hän, joka kutsui minua siksi silloin, se oli Pyhä Henki. Ja niin se antoi minulle rohkeutta ja uskoa mennä eteenpäin, syvempiin syvyyksiin ja korkeampiin korkeuksiin, Jumalan kanssa. Minä arvostan sinua, veli Neville. Jumala siunatkoon sinua aina. Ja siihen asti, kunnes tapaan teidät taas, olkoon Jumala kanssanne.

branhaminsaarnoja.fi